Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

ANUL XXIV Nr. 3094 | Duminică 3 octombrie 1954 | 4 PAGINI — 20 BANI

În interiorul ziarului:

Cu privire la încheierea unei convenții internaționale (tratat) în problema reducerii armamentelor și a interzicerii armelor atomică, cu hidrogen și a celorlalte tipuri de arme de exterminare în masă — Cuvîntarea delegatului U.R.S.S., tov. **A. I. Vișinski,** în ședința plenară din 30 septembrie a Adunării Generale a O.N.U. (pag. 3-4).

I. Fîntînaru — Pekinul în sărbătoare. (pag. 2-a).

Cuvîntul de salut rostit de tovarășul **Gh. Apostol** la ședința solemnă de la Pekin (pag. 2-a).

Adunarea festivă cu prilejul Zilei Forțelor Armate ale R.P.R. — *Cuvîntarea tov. general-locotenent Gh. Ștefănescu* (pag. 2-a).

Organizațiile de bază sătești dezbat proiectul Directivelor cu privire la dezvoltarea agriculturii (pag. 2-a).

Scrisoarea adresată de A. I. Vișinski președintelui Adunării Generale a O.N.U. (pag. 4-a).

Lucrările Sesiunii Adunării Generale a O.N.U. (pag. 4-a).

Conferința partidului laburist englez. (pag. 4-a).

Vizita delegației parlamentare engleze în U.R.S.S. (pag. 4-a).

Un mare eveniment în viața internațională

Noua propunere a Uniunii Sovietice, prezentată la 30 septembrie la Organizația Națiunilor Unite de A. I. Vișinski, cu privire la reducerea înarmărilor și la interzicerea armelor de exterminare în masă, reprezintă una din cele mai importante inițiative de pace luată de Uniunea Sovietică în ultima vreme. Ea va da un nou și puternic imbold procesului de destindere ce a început să se manifeste în relațiile internaționale.

Propunerea prezentată de A. I. Vișinski face parte organică din eforturile neobosite și pline de grijă pentru soarta și viitorul omenirii pe care Uniunea Sovietică le depune pentru a înlătura primejdia unui război atomic, care ar cufunda toate țările lumii în suferințe fără seamăn. Această propunere arată cu putere că Uniunea Sovietică nu se mărginește să proclame că orice problemă internațională litigioasă poate fi rezolvată prin tratative pașnice; și în practică, pe terenul faptelor, Uniunea Sovietică nu neglijează nici un efort pentru a micșora distanța care separă pozițiile diferitelor state în problemele de care depind menținerea și consolidarea păcii în lume, pentru a valorifica orice posibilitate de înțelegere și pentru a oferi, așa cum dorește întreaga omenire, o bază concretă și practică de discuție și colaborare în aceste probleme.

Reducerea înarmărilor și interzicerea armelor atomice, cu hidrogen și a celorlalte arme de exterminare în masă este una dintre cele mai însemnate și mai urgente probleme de acest fel. Oricine își dă seama că o destindere de mari proporții în situația internațională nu poate fi realizată cîtă vreme unele state continuă să acumuleze arme și forțe armate, să instaleze baze militare pe teritorii străine, să înjghebeze coaliții și blocuri agresive, alocînd cea mai mare parte a veniturilor și resurselor lor în scopuri care n-au nimic comun cu interesele păcii. De aceea este firesc imensul și caldul interes stîrnit în lumea întreagă de proiectul de convenție internațională propus de Uniunea Sovietică. Încheierea acestei convenții ar duce la curmarea giganticei irosiri de resurse și de muncă omenească pricinuită de goana înarmărilor și ar face posibilă deplina folosire în scopuri pașnice a descoperirilor științei și tehnicii, inclusiv a celei mai mărețe descoperiri a geniului omenesc, energia atomică.

De aceea Uniunea Sovietică, credincioasă politicii sale de pace și colaborare internațională pune de ani de zile în centrul acțiunilor sale de pace la O.N.U. elaborarea unor propuneri constructive cu privire la reducerea înarmărilor și la interzicerea armelor de exterminare în masă. Faptul că Uniunea Sovietică acceptă astăzi ca, în scopul încheierii unui acord în acest sens, să fie luate ca bază propunerile Franței și Angliei, arată cît de puternic este spiritul de înțelegere și colaborare al Uniunii Sovietice, cît de mare este voința ei de a înlătura orice piedici din calea unui astfel de acord.

Propunerile prezentate la 30 septembrie de Uniunea Sovietică prevăd ca tratatul cu privire la reducerea înarmărilor și la interzicerea armelor de exterminare în masă să cuprindă următoarele principii fundamentale: statele să-și reducă în decurs de 6 luni (sau un an) armamentele, forțele lor armate și alocațiile din bugetele de stat pentru scopuri militare în proporție de 50% față de nivelul existent la 31 decembrie 1953. Îndeplinirea acestei obligații asumată de state va fi controlată de o comisie internațională provizorie de control, care va funcționa pe lîngă Consiliul de Securitate al O.N.U.

După efectuarea măsurilor prevăzute mai sus va începe efectuarea concomitentă a unei noi serii de măsuri și anume: statele își vor reduce într-un nou termen de 6 luni (sau un an) armamentul, forțele armate și alocațiile din bugetele de stat pentru scopuri militare cu restul de 50% din nivelul existent la 31 decembrie 1953. Tot în această etapă se va realiza interzicerea totală a armelor atomice, cu hidrogen și a altor tipuri de arme de exterminare în masă, cu interzicerea producției acestor tipuri de arme și scoaterea lor completă din armamentele statelor. Toate materialele atomice existente vor fi folosite numai în scopuri pașnice.

Pentru înfăptuirea controlului asupra îndeplinirii convenției cu privire la interzicerea armei atomice, cu hidrogen și a celorlalte arme de exterminare în masă, statele vor înființa un organism internațional permanent care va avea împuternicirea de a exercita acest control — inclusiv dreptul de inspecție, în măsura necesară pentru a asigura îndeplinirea convenției de către toate statele.

Noile propuneri ale Uniunii Sovietice reprezintă un mare eveniment de însemnătate mondială, care va exercita o puternică și binefăcătoare influență asupra întregii desfășurări a relațiilor internaționale. În cercurile O.N.U. se subliniază marea impresie pe care au făcut-o aceste propuneri. Reprezentanții Franței, Angliei și Statelor Unite au recunoscut caracterul nou și important al propunerilor sovietice. Este semnificativ că delegatul Angliei, Lloyd, care urma să ia cuvîntul la 1 octombrie și-a amînat cuvîntarea pentru ziua de 4 octombrie, în urma prezentării noii propuneri sovietice pe care a declarat că vrea s-o studieze cu atenție. Majoritatea organelor de presă și a oamenilor politici din cele mai diferite orientări din toate țările lumii recunosc pe deplin însemnătatea excepțională a propunerilor sovietice. „Uniunea Sovietică a făcut prin aceasta acțiunea diplomatică cea mai încurajatoare din ultimele luni", recunoaște de pildă ziarul „New York Herald Tribune". Noile propuneri ale lui Vișinski — semnalează agenția „France Presse" — au dat naștere unui viu interes în cercurile politice pariziene. „Problema dezarmării, scrie aceeași agenție, a făcut un pas mai important în direcția unei soluționări decît a făcut în ani de zile... Nu trebuie subestimat răsunetul ce-l va avea discursul lui Vișinski în întreaga lume".

Pentru aprecierea șanselor de înfăptuire a unui acord în problema reducerii înarmărilor și a interzicerii armelor de exterminare în masă trebuie ținut seama într-adevăr în primul rînd de rolul tot mai însemnat pe care-l joacă voința maselor populare iubitoare de pace. Este clar că popoarele cer cu hotărîre să se ajungă la un acord și la măsuri practice în această chestiune. Este clar că noua propunere sovietică face ca reducerea înarmărilor și interzicerea armelor de exterminare în masă să nu mai apară ca un ideal îndepărtat ci ca un obiectiv cu totul accesibil și realizabil din punct de vedere practic. Propunerea sovietică pune acest acord, vital pentru cauza păcii, la îndemîna popoarelor. Acum e rîndul guvernelor occidentale să-și dovedească concret voința de înțelegere.

Din rîndurile acestor guverne, inclusiv din rîndurile guvernului american, s-au ridicat de mai multe ori în ultima vreme glasuri afirmînd existența din partea lor a unei asemenea voințe. Însuși Dulles a declarat că și S.U.A. „cred în posibilitatea stabilirii unei păci generale" și că ele își exprimă „dorința lor fierbinte de a micșora povara înarmărilor" și de a folosi energia atomică în scopuri pașnice. Întreaga lume observă însă că aceste declarații nu se potrivesc deloc cu faptele conducătorilor S.U.A. și anume cu asemenea fapte ca goana după coaliții militare în Europa și Asia, efortul de a reînvia militarismul german și a pune din nou arme în mîinile revanșarzilor germani, refuzul de a recunoaște drepturile Republicii Populare Chineze la O.N.U., acțiunile provocatoare pe care este pus și încurajat să le întreprindă trădătorul Cian Kai-și etc. Tot atît de puțin se potrivesc declarațiile citate cu amenințările repetate pe care le rostesc unii conducători militari și civili din S.U.A. în legătură cu pregătirea unor „contra-loviturî concentrate", adică a unei agresiuni atomice, sau cu îndemnurile fățișe la un război „preventiv" împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor democrate — îndemnuri care apar frecvent în presa americană.

Popoarele cer din partea guvernelor nu vorbe, ci fapte capabile să consolideze pacea. Propunerea Uniunii Sovietice constituie un asemenea fapt. Ea a deschis calea spre renunțarea la cursa înarmărilor, spre o nouă și hotărîtoare micșorare a încordării internaționale, spre consolidarea păcii.

Poporul romîn îmbrățișează cu deosebită satisfacție, alături de toate popoarele lumii, noua și strălucita inițiativă de pace a Uniunii Sovietice. Poporul nostru sprijină cu toată convingerea eforturile neobosite ale marii Uniuni Sovietice îndreptate spre reducerea înarmărilor, spre interzicerea armelor de exterminare în masă și spre folosirea energiei atomice în scopuri pașnice, în scopul apărării și menținerii păcii.

TELEGRAME

Vicepreședintelui Consiliului de Miniștri, generalul de armată EMIL BODNĂRAȘ, ministrul Forțelor Armate ale R. P. R.

Stimate tovarășe ministru, vă rog să primiți felicitări cordiale cu prilejul sărbătoririi Zilei Forțelor Armate ale Republicii Populare Romîne și cele mai bune urări de succese în opera de întărire a puterii de luptă a armatei populare romîne.

N. BULGANIN

Vicepreședintelui Consiliului de Miniștri, generalul de armată EMIL BODNĂRAȘ, ministrul Forțelor Armate ale R. P. R.

Armata populară romînă este apărătoarea fermă a construcției socialiste și a cauzei păcii. Cu ocazia Zilei Forțelor Armate ale R.P.R., vă transmit, în numele Armatei Populare Chineze de Eliberare, atît dv., cît și tuturor ostașilor armatei populare romîne, călduroase felicitări.

PIN DE-HUAI
ministrul Apărării Republicii Populare Chineze

În cinstea Congresului partidului și a zilei de 7 Noiembrie

Pentru sporirea producției agricole

Fruntași în lupta pentru recolta viitoare

Oamenii muncii de pe ogoarele raionului Măcin sînt hotărîți să întîmpine Congresul al II-lea al partidului cu noi succese în muncă.

În fruntea întrecerii pentru o recoltă bogată în anul viitor se găsesc gospodăria agricolă de stat „Dr. Alexandrov", gospodăria agricolă colectivă „7 Noiembrie" din comuna Cerna, întovărășirea agricolă și țăranii muncitori din comuna Ostrov.

Muncitorii gospodăriei agricole de stat „Dr. Alexandrov" au realizat pînă acum 71,10% din planul de însămînțări de toamnă și 85% din planul de arături. Folosind metoda graficului orar, mecanizatorii Ciobanu Marin, Ciopacioc Gh., Tolovici Ștefan, Carticiuc Gh. și alții și-au depășit zilnic normele de lucru la arături și însămînțări.

Urmînd exemplul secretarului organizației de bază, Oancea Petrache, țăranii muncitori Vasile Aldea, Nicolai Roșu, Mircea Dache din comuna Ostrov au ieșit primii la însămînțat. Pînă acum, în această comună s-a realizat 20% din planul de însămînțări și 100% din planul de arături.

Întovărășiții din comuna Ostrov au dat un bun exemplu. Ei au terminat de însămînțat și arat întreaga suprafață pe care au avut-o și au recoltat peste 90% din culturile de toamnă (de la **V. Miron,** coresp. voluntar).

Primele succese

GALAȚI (coresp. „Scînteii"). — Congresul partidului și ziua de 7 Noiembrie sînt întîmpinate cu noi succese în muncă de către țăranii muncitori cu gospodării individuale, colectiviștii și muncitorii agricoli din raionul Călmățui. Pînă în seara zilei de 30 septembrie, colectiviștii din comuna Golășei și cei din comuna Mihai Bravu, muncitorii și tehnicienii de la gospodăria agricolă de stat „Iosif Clisci" au terminat însămînțările de toamnă. Muncile agricole sînt înaintate în gospodăriile colective din comunele Victoria și Cioara-Doicești.

Succese însemnate în întrecere au obținut și țăranii muncitori cu gospodării individuale. În comuna Victoria s-a însămînțat, pînă în prezent, peste 70 la sută din suprafața planificată, iar în comuna Cioara-Doicești, peste 50 la sută.

Gospodăria de stat Secueni-Roman a terminat însămînțările

ROMAN (coresp. „Scînteii"). — Luptînd pentru a traduce în viață angajamentele luate în cinstea Congresului partidului și a zilei de 7 Noiembrie, mecanizatorii de la gospodăria de stat Secueni au terminat însămînțările de toamnă în numai 6 zile lucrătoare. Pe o suprafață de 250 ha. grîul a fost însămînțat în rînduri încrucișate și în benzi. S-au mai însămînțat 90 ha. orz de toamnă, dintre care 43 ha. în rînduri încrucișate, 50 ha. secară, dintre care 44,5 ha. în rînduri încrucișate, 83 ha. secară masă verde pentru furaj și 20 ha. spanac pentru sămînță. De asemenea, pînă la 1 octombrie s-au făcut arături adînci de toamnă cu plugul cu antetrupiță pe 350 ha.

Fruntașă în întrecere este brigada de tractoare K. D. condusă de Ion Croitoru care, lucrînd la arat după metoda sovietică a graficului orar, depășește zilnic norma cu 30—40 la sută. Lucrînd cu un agregat complex de 2 semănători cuplate la un tractor, tractoristul Ghimpu Gh. însămînțează zilnic cîte 5—9 hectare peste normă.

O brigadă de tractoriști fruntașă

În întrecerea socialistă pornită în cinstea Congresului al II-lea al partidului și a zilei de 7 Noiembrie, tractoriștii de la gospodăria de stat din comuna Sarinasuf, raionul Tulcea, au obținut pînă acum succese însemnate. Astfel, tractoriștii din brigada a II-a K.D., brigadă fruntașă pe gospodărie, au dezmiriștit 403 hectare teren, au făcut arături de toamnă pe 421 hectare și au însămînțat 300 hectare cu grîu și 50 hectare cu secară furajeră. Brigada a mai executat arături adînci de toamnă pentru culturile de primăvară pe o suprafață de 80 ha.

Fruntași pe brigadă sînt tractoriștii Pavel Simion și Mazăre Florea (de la **Patrichi Averian,** coresp. voluntar).

Patriei — bumbac de calitate superioară!

— Îți aduci aminte, tovarășe? Era pe la mijlocul lunii mai cînd ai venit în gospodăria noastră —mi-a zis tov. Făniță Triță, directorul gospodăriei de stat din comuna Dragalina. Ce grijă aveam atunci cu bumbacul. Frigul se mai menținea și nu-l lăsa să răsară. A trebuit să-i dăm o prașilă oarbă, pentru că-l năpădeau buruienile. Și uite acum ce frumos este. Fiecare capsulă are peste 4 grame de puf, în loc de 3,2 cît am prevăzut.

Sute de muncitori lucrează acum din zori de zi și pînă seara tîrziu la culesul și predatul bumbacului. Ei sînt hotărîți să-și îndeplinească angajamentele luate în întrecerea socialistă pornită în cinstea Congresului partidului și a zilei de 7 Noiembrie. Pînă în ziua de 28 septembrie, s-au recoltat 164.000 kg. bumbac și s-au predat stației de egrenat „Republica" din Ciulnița 143.000 de kilograme. Întreaga cantitate de bumbac predată este numai de calitate superioară.

Cele mai frumoase succese în întrecerea pentru recoltarea la vreme a bumbacului le-au obținut muncitorii de la secția Cosîmbești, de sub îndrumarea brigadierului Ion Dragomir. Ei au recoltat pînă acum 84.000 kg. bumbac calitate superioară.

La secția din Ciulnița, muncitoarele Nastase Sofica, Mița Pitiu, Angela St. Anghel și altele culeg cîte 40 kg. de bumbac pe zi.

La secția Cosîmbești s-au obținut pe unele loturi aproape 1000 kg. de bumbac la hectar. Producția aceasta se datorește faptului că pregătirea terenului, semănatul și lucrările de întreținere s-au făcut la timp și după regulile agrotehnice. Astfel, muncitorii au făcut pe suprafețe mari ciupitul și cîrnitul. Ca urmare, gospodăria a obținut anul acesta 5 vagoane de bumbac de bună calitate peste plan.

I. MARICOIU
corespondentul „Scînteii" în regiunea București

În clișeu: **Un grup de muncitoare de la secția Ciulnița a gospodăriei agricole de stat din Dragalina, la culesul bumbacului**

Colectiviștii din Cezieni în întrecere

De cu seară, cerul se întunecase și începuseră să cadă, rar, picături mici de ploaie. Peste noapte însă, picăturile porniră într-un iureș din ce în ce mai des.

Dimineața, Valeria Cioroianu s-a sculat cînd încă nu se făcuse ziuă. Ploaia tot nu încetase. A dat de mîncare la păsări și a dat fuga pînă la Elisabeta Filip.

— Ce facem, Elisabeto, că începe vremea urîtă și porumbul nostru nu este cules. Eu zic să mergem la treabă chiar dacă o să plouă. Nu sîntem de zahăr să ne topim. Dacă stăm cu brațele încrucișate ne facem de rușine. Că doar noi singure ne-am luat angajamentul să terminăm cît mai grabnic recoltatul.

Valeria Cioroianu este șefă de echipă. Tovarășii ei din echipă, ca și ceilalți colectiviști, o prețuiesc nu numai pentru vorba ei cumpătată, ci mai ales pentru faptele ei. Și faptele arată că Valeria se ocupă cu sufler de bunul mers al muncii în gospodăria colectivă. Împreună cu ceilalți colectiviști din Cezieni, raionul Caracal, ea a răspuns cu însuflețire la chemarea oamenilor muncii de pe ogoarele regiunii Galați. Acum, grija cea mai mare a Valeriei este ca porumbul să fie recoltat cît mai repede. De aceea, în această dimineață de toamnă cu ploaie măruntă, ea a trecut degrabă și pe la alți colectiviști, îndemnîndu-i să vină la lucru.

Iat-o acum, împreună cu Elisabeta Filip, în mijlocul lanului de porumb, legînd snopii de coceni. Colectiviștii Nicolae Turlică, Gheorghe Oprea și alții, care taie cocenii, se străduiesc și ei să nu rămînă în urmă. Dumitru Filip, brigadierul, n-are astîmpăr; îl vezi cînd la o echipă, cînd la alta.

— Dacă nu folosim din plin timpul — spune brigadierul — nu mai cîștigăm întrecerea. Porumb ca al nostru rar s-a văzut pe aici. Ia uite ce știuleți mari și ce boabe galbene, ca aurul.

Într-adevăr, gospodăria colectivă din Cezieni va avea anul acesta o producție bogată de porumb. După o socoteală făcută, pe 50 de ari, gospodăria va obține peste 4000 kg porumb boabe la ha.

— Recolta bogată pe care o strîngem — ne spune brigadierul — este rezultatul aplicării regulilor agrotehnice. În toamna trecută tot acest teren de 55 de hectare a fost arat adînc cu tractoarele S.M.T. Caracal. În primăvară, după ce s-a svîntat, pămîntul a fost grăpat, apoi s-a dat cu cultivatorul și iarăși a fost grăpat. Tot porumbul l-am însămînțat în cuiburi așezate în pătrat. Apoi, am prășit ori de cîte ori a fost nevoie. La 25 de hectare, am făcut 5 prașile, iar la restul, 4 prașile.

Colectiviștii sînt mîndri de rezultatul muncii lor. Acum, la recoltare, lucrează cu multă însuflețire. Elisabeta Filip și alți colectiviști culeg cîte 3.000 kg. știuleți pe zi. La floarea soarelui au obținut peste 1.500 kg. la hectar. De asemenea, la ricin, în loc de 450 kg. la hectar, cît aveau în plan, colectiviștii au cules 750 kg. la hectar.

În magazia gospodăriei colective, Ioana Gh. Catrina învîrtește de zor la manivela triorului. Ea este ajutată de Maria Gh. Tănase. Pînă la 24 septembrie, ele au triorat aproape jumătate din cantitatea de grîu necesară însămînțărilor. Alături de ele, la cele două porzolatoare, colectiviștii Ion Lăutaru și Tudor Catrina tratează grîul cu praf de abavit.

I. PIGULOIU
corespondent al „Scînteii" în regiunea Craiova

Adunarea festivă cu prilejul Zilei Forțelor Armate ale R.P.R.

Cu prilejul sărbătoririi Zilei Forțelor Armate ale R.P.R. și împlinirii a 11 ani de cînd au luat ființă primele unități ale Armatei noastre Populare, simbătă seara a avut loc în Capitală, în sala Teatrului C.C.S., o adunare festivă.

La adunare au luat parte general de armată Emil Bodnăraș, general locotenent Al. Drăghici, Mihail Dalea, Dumitru Petrescu, acad. prof. dr. C. I. Parhon, Mihai Mujic, general maior Ion Vințe, membri ai guvernului, generali și ofițeri ai forțelor noastre armate, reprezentanți ai organizațiilor obștești, oameni ai muncii.

A luat parte general locotenent D. I. Smirnov, ataşat militar al U.R.S.S. la București.

Au luat de asemenea parte membri ai Ansamblului artistic al Armatei Populare Chineze de Eliberare, în frunte cu generalul Cen I, conducătorul Ansamblului.

Adunarea a fost deschisă de general locotenent Leontin Sălăjan, prim locțiitor al ministrului Forțelor Armate.

Despre însemnătatea Zilei Forțelor Armate ale R.P.R. a vorbit general locotenent Gh. Ștefănescu, locțiitor al ministrului Forțelor Armate.

Prin aplauze îndelungate asistența și-a manifestat dragostea față de Forțele noastre Armate, puternic scut al cuceririlor revoluționare ale poporului nostru muncitor, al suveranității și independenței patriei noastre.

A urmat un concert festiv prezentat de Ansamblul de cîntece și dansuri al Forțelor Armate ale R.P.R.

(Agerpres)

Roadele întrecerii socialiste

TIMIȘOARA (de la trimisul „Scînteii"). În secția de elemente galvanice de la fabrica „Electro-Banat" din Timișoara, muncitorii și tehnicienii au sărbătorit zilele acestea o însemnată victorie. În întrecerea socialistă care se desfășoară în cinstea Congresului partidului și a zilei de 7 Noiembrie, colectivul acestei secții și-a realizat sarcinile planului cincinal și a trecut să lucreze în contul anului 1956. Au obținut succese însemnate Terezia Kiss, Cornelia Florea și altele, care și-au depășit cu 50—60% sarcinile de plan. Tovarășele Eva Simionescu și Melania Varga de la confecționarea bateriilor anodice au realizat lunar depășiri de plan de peste 70%. Și tov. Elisabeta Pop, Elisabeta Oberle, Iuliana Zaharatca, Rozalia Sieb, Sofica Armoș și altele au obținut realizări însemnate.

Alături de muncitori, tehnicienii secției au contribuit din plin la depășirea sarcinilor de plan. Tov. Ștefan Szeles, în afară de faptul că îndrumă munca secției, a realizat și 4 inovații prețioase.

Comuniștii din secție au antrenat, prin exemplul lor, colectivul în muncă, au arătat muncitorilor însemnătatea îndeplinirii și depășirii sarcinilor de plan pentru ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc.

„Noi nu ne vom opri aici — a declarat tov. Eva Simionescu, membră de partid. Vom căuta să dezvoltăm mai departe succesele obținute, pentru a întîmpina Congresul partidului și ziua de 7 Noiembrie cu succese tot mai însemnate în producție".

„Pompajul forțat"

PLOEȘTI (coresp. „Scînteii"). — Petroliștii din schela Cîmpina obțin succese importante în întrecere. Ei dau cu regularitate sute de tone de țiței peste plan. În ziua de 28 septembrie planul la extracția țițeiului a fost îndeplinit în proporție de 102,9%. Aceste succese se datoresc în mare parte aplicării pe scară largă a sistemului „pompajul forțat" la exploatarea unor sonde. În mod obișnuit, la exploatarea sondelor în pompă, nu se poate folosi la maximum capacitatea de extracție a pompelor din cauza pericolului de nisipare. Folosind experiența sovietică, inginerii Constantin Bădulescu și Ion Istrate au inițiat luarea unor măsuri tehnico-organizatorice ca: mărirea cursei pompei, sporirea numărului de bătăi ale balansierului etc., prin care s-a reușit să se forțeze pomparea la unele sonde care produc țiței cu apă multă și deci să se realizeze astfel un surplus simțitor de producție.

Prin aplicarea sistemului „pompajului forțat" la sonda nr. 106 producția a crescut cu 300%, iar sonda nr. 117 dă în prezent de 12 ori mai mult țiței decît înainte.

Acest sistem, aplicat la un număr de 15 sonde de către echipele de intervenție ale maiștrilor sondori Ion Ciorobea, Ion Bengea și Andrei Gheorghe, conduse de brigadierul Vasile Manta, face să sporească cu circa 5% producția întregii schele.

În cinstea celui de al II-lea Congres al partidului și a zilei de 7 Noiembrie, se fac pregătiri pentru punerea în „pompaj forțat" a încă două sonde.

Cuvîntul dat devine faptă

ORAȘUL STALIN (coresp. „Scînteii"). — În hala secției de tîmplărie a întreprinderii „23 August" din Orașul Stalin lucrează cu multă dragoste meșteri pricepuți în arta lemnului. Ei confecționează mobilă pentru dormitoare, dulapuri, mese pentru sufragerie și alte bunuri de larg consum.

Tîmplarii mecanici Lichn Martin, Suciu Mihai, Palak Iosif, Benedek Bella și alții se străduiesc să-și îndeplinească cu cinste angajamentele luate în cinstea Congresului partidului și a zilei de 7 Noiembrie. Astfel, tîmplarul mecanic Lichn Martin prelucrează zilnic la frez-mașină circa 960 bucăți piese pentru mobilă în loc de 500 bucăți cît are planificat. Aceste rezultate se datoresc faptului că el a adaptat la frez-mașină un dispozitiv simplu, prin care turația mașinii ajunge pînă la 7.600 în loc de 4.500 turații.

Rezultate bune în producție obține și tîmplarul Suciu Mihai, care lucrează la confecționarea noptierelor. Prin adaptarea unui dispozitiv la mașina de îndreptat materialele lemnoase, el poate prelucra acum zilnic 360 piese, în loc de 160 piese.

Întreprinderea de interes local „23 August" este una din cele 12 întreprinderi din regiunea Stalin care au lansat chemarea la întrecere în cinstea Congresului partidului și a zilei de 7 Noiembrie. Angajamentele pe care și le-a luat colectivul acestei întreprinderi sînt realizate cu succes. Pînă acum, la această întreprindere au fost realizate economii în valoare de peste 2.000 lei.

Seară de literatură chineză

În cadrul săptămînii culturii chineze, simbătă, la Casa Scriitorilor din Capitală, a avut loc o seară de literatură chineză la care au participat oameni de cultură și artă, precum și alți oameni ai muncii.

Scriitorul Aurel Baranga, laureat al Premiului de Stat, a vorbit despre „Aspecte ale literaturii noi din R. P. Chineză", iar poeții Eugen Frunză, secretar al Uniunii Scriitorilor, și Veronica Porumbacu, laureați ai Premiului de Stat, au citit din poeziile proprii închinate marelui popor chinez.

George Vraca, artist emerit al R.P.R., laureat al Premiului de Stat, și Ana Barcan de la Studioul actorului de film „Constantin Nottara" au recitat din lirica nouă a R. P. Chineze.

În încheiere s-a prezentat filmul „Stepa în flăcări", realizat de studiourile din R. P. Chineză după o nuvelă de Marachinfu.

(Agerpres)

Adunarea festivă cu prilejul Zilei Forțelor Armate ale R. P. R.

Cuvîntarea tov. general-locotenent Gh. Ștefănescu

Poporul romîn și militarii Armatei noastre Populare sărbătoresc astăzi „Ziua Forțelor Armate ale R.P.R.". Această mare sărbătoare militară și populară constituie o minunată manifestare a dragostei cu care oamenii muncii din patria noastră înconjoară armata populară — apărătoarea sigură a cuceririlor revoluționare — o strălucită manifestare a unității indestructibile dintre armată și popor.

Ziua de 2 octombrie are pentru poporul romîn o profundă semnificație. La 2 octombrie 1943, Guvernul Uniunii Sovietice a aprobat cererea de a se forma pe teritoriul U.R.S.S. unități militare de voluntari care să lupte alături de glorioșii ostași sovietici, pentru eliberarea patriei noastre, pentru victoria definitivă asupra hitleriștilor. Astfel, s-a constituit pe pămîntul Uniunii Sovietice, Divizia de voluntari „Tudor Vladimirescu", al cărui drum glorios de luptă, alături de neînvinsele unități sovietice, constituie o mîndrie patriotică pentru poporul nostru.

Pilda măreață de înaltă principialitate politică dată de Uniunea Sovietică, care n-a confundat niciodată clica de trădători fasciști ce guverna Romînia cu poporul romîn, a făcut ca în inimile oamenilor muncii din țara noastră să se nască un sentiment de veșnică recunoștință și stimă față de poporul sovietic.

Întorcînd armele împotriva cotropitorilor fasciști, ostașii armatei noastre, luptînd alături de vitejii ostași sovietici pentru eliberarea patriei noastre și înfrîngerea fascismului, au înscris o pagină nouă, glorioasă, în istoria poporului romîn. Luptele duse în comun de ostașii romîni alături de ostașii sovietici au făcut ca firul secularei frății de arme romîno-ruse să fie reluat, punîndu-se bazele de nezdruncinat frății de arme dintre armata romînă și armata sovietică.

Prietenia dintre poporul romîn și marele popor sovietic a devenit pentru noi bunul cel mai de preț, garanția sigură a succesului construirii socialismului în patria noastră.

În condițiile eliberării țării noastre, oamenii muncii din Romînia, conduși de Partidul Comunist Romîn, au doborît de la putere pe moșieri și capitaliști și au instaurat puterea populară.

În fața tînărului nostru stat s-a ridicat necesitatea creării unei armate de tip nou, devotată trup și suflet poporului muncitor, gata oricînd să apere cuceririle revoluționare, să garanteze liniștea și pacea, atît de necesare muncii pașnice, constructive.

Învățînd din bogata experiență a Uniunii Sovietice în făurirea primei armate a muncitorilor și țăranilor eliberați, Partidul Muncitoresc Romîn a creat Armata Populară, mîndrie a întregului popor muncitor. Armata Populară corespunde întru totul caracterului statului de democrație populară și țelurilor Republicii noastre Populare.

Ofițerii armatei noastre sînt recrutați din rîndurile oamenilor muncii de la orașe și sate și au aceleași interese de clasă ca și soldații pe care îi comandă. Relațiile dintre militarii noștri de orice grad se bazează pe o înaltă principialitate, pe o disciplină militară fermă și pe simțul răspunderii personale pentru apărarea patriei.

Armata noastră Populară este continuatoarea celor mai glorioase tradiții din istoria poporului romîn. Ea se deosebește fundamental de armatele burgheze, instrumente de cotropire și de subjugare a altor popoare. Armata noastră slujește celei mai nobile cauze, cauza apărării vieții libere și fericite a poporului nostru, cauza construirii socialismului.

Izvorul principal al tăriei armatei noastre este legătura de nezdruncinat cu poporul, pe care îl slujește cu devotament.

Armata noastră Populară își trage tăria din trăinicia și viabilitatea regimului democrat-popular, a cărui temelie este alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare.

Prin comandanții și organele politice, prin membrii de partid și utemiști sînt cultivate în rîndul militarilor dîrzenia revoluționară, disciplina de fier și ordinea exemplară pentru continua întărire a capacității combative a unităților.

Unind în rîndurile ei pe fiii oamenilor muncii de la orașe și sate, indiferent de naționalitate, și învățîndu-i să simtă fiecare răspunderea pentru întărirea capacității de apărare a patriei, armata noastră este în același timp o minunată școală de educație cetățenească și patriotică. Cultivarea în rîndurile militarilor a dragostei nemărginite față de patrie, a internaționalismului proletar, este o sarcină de seamă a comandanților, a organelor politice, a organizațiilor de partid și de U.T.M. din armată.

Armata Republicii Populare Romîne, urmînd pilda invincibilei Armate Sovietice, pune la baza pregătirii de luptă știința militară sovietică, știința de a cuceri victoria. Folosirea experienței uriașe a Armatei Sovietice în instruirea trupelor noastre este garanția formării unor luptători desăvîrșiți, a unor militari cu înalte calități morale.

Soldații, sergenții, ofițerii și generalii Forțelor noastre Armate sînt conștienți că slujesc o cauză înaltă. Această conștiință îi însuflețește în întreaga lor activitate, le întărește devotamentul nemărginit față de patrie și hotărîrea nestrămutată de a nu-și precupeți nici sîngele și nici viața pentru apărarea păcii, a muncii pașnice, constructive, a poporului romîn.

Militarii armatei noastre, alături de întregul popor muncitor, sînt hotărîți să păzească ca lumina ochilor prietenia cu Uniunea Sovietică. Dorința lor vie este să întărească necontenit frăția de arme romîno-sovietică, să învețe din experiența glorioșilor ostași și ofițeri ai marelui stat socialist.

Oamenii muncii din țara noastră se pregătesc să întîmpine al II-lea Congres al P.M.R. Ei dau un nou avînt întrecerii socialiste și patriotice pentru sporirea producției industriale și agricole, exprimîndu-și astfel încrederea nestrămutată în partidul clasei muncitoare, în care văd pe conducătorul de nădejde pe calea făuririi unei vieți din ce în ce mai fericite.

La rîndul lor ostașii și ofițerii armatei noastre întîmpină Congresul partidului obținînd noi succese în pregătirea de luptă și politică, întărind disciplina militară fermă.

Ziua Forțelor Armate ale R.P.R. este sărbătorită anul acesta în condițiile intensificării luptei pentru pace a popoarelor, în condițiile creșterii continue a influenței și prestigiului marelui lagăr al păcii și democrației, în frunte cu marea Uniune Sovietică, în lupta pentru destindere în relațiile internaționale.

Apariția noii puteri mondiale — China populară — cu un popor de 600 milioane de oameni, a întărit considerabil forța lagărului păcii.

Uniunea Sovietică și țările de democrație populară duc o politică fermă de pace și colaborare internațională în vederea slăbirii continue a încordării în relațiile internaționale.

Republica Populară Romînă, ca și celelalte țări ale lagărului democrat, consideră că principiul posibilității coexistenței pașnice a celor două sisteme și metoda tratativelor dau putința rezolvării pașnice a oricăror litigii între state în interesul menținerii păcii, după care însetează popoarele lumii.

Dar, contrar politicii de pace pe care o duc țările lagărului democratic, cercurile agresive imperialiste, în frunte cu cele americane, continuă să intensifice pregătirile de război, înghebează tot felul de pacte și organizații agresive și grăbesc refacerea Wehrmachtului hitlerist — căruia îi rezervă rolul principal în războiul pe care-l pregătesc împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară. Politica aceasta este condamnată de opinia publică mondială.

Credincios politicii de pace, guvernul romîn salută și susține din toată inima propunerile constructive ale Uniunii Sovietice cu privire la asigurarea securității colective în Europa și consolidarea păcii în lume.

Cererea pe care guvernul romîn a adresat-o celei de a 9-a sesiuni a O.N.U. ca Romînia să intre în O.N.U. ca stat suveran și iubitor de pace se bazează pe un drept legitim al statului nostru. Nimeni nu poate contesta că Romînia îndeplinește toate condițiile pe care Charta O.N.U. le reclamă în legătură cu primirea de noi state membre în O.N.U.

Partidul și guvernul Republicii noastre democrat-populare duc o politică fermă de pace, luînd în același timp măsuri de întărire a statului nostru democrat-popular, a capacității de apărare a patriei noastre. Noi nu avem nici un drept să uităm că cercurile agresive se străduiesc să mențină și să adîncească încordarea internațională, uneltesc în vederea unui nou război îndreptat împotriva țărilor lagărului democratic. De aceea, întărirea vigilenței de masă a poporului nostru, întărirea statului nostru democrat-popular și a capacității sale de apărare constituie o sarcină principală a poporului romîn. Conștienți că servind în rîndurile Armatei Populare slujesc cauzei păcii și fericirii poporului, soldații, sergenții, ofițerii și generalii muncesc neobosit pentru a-și ridica și mai mult pregătirea lor militară, pentru întărirea disciplinei și ordinei, a vigilenței revoluționare, dornici să răspundă cu cinste grijii și încrederii pe care le-o acordă poporul nostru, partidul și guvernul R.P.R.

Cuvîntul de salut rostit de tovarășul Gh. Apostol la ședința solemnă de la Pekin

PEKIN 1 (Agerpres). — Luînd cuvîntul la ședința solemnă consacrată celei de a 5-a aniversări a constituirii Republicii Populare Chineze, tov. Gh. Apostol, prim secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, conducătorul delegației guvernamentale a Republicii Populare Romîne, a rostit următorul cuvînt de salut:

Dragi tovarăși și prieteni,

Din însărcinarea guvernului Republicii Populare Romîne și a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, delegația guvernamentală romînă are cinstea să transmită marelui popor chinez, Consiliului de Stat al Republicii Populare Chineze, Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez și personal tovarășului Mao Tze-dun, Președintele Republicii Populare Chineze, cel mai iubit fiu al poporului chinez, un fierbinte salut frățesc cu prilejul celei de a 5-a aniversări a întemeierii Republicii Populare Chineze. Poporul romîn își exprimă prin noi adînca bucurie de care este însuflețit la sărbătorirea acestui măreț eveniment, care a deschis poporului chinez drumul spre construirea unei vieți noi, fericite, și a înscris în istoria omenirii o pagină de însemnătate mondială. Prin victoria revoluției populare, poporul chinez, sub conducerea Partidului Comunist Chinez, în frunte cu tovarășul Mao Tzedun, a sfărîmat pentru totdeauna jugul imperialismului, feudalismului și capitalului birocratic care stăpîneau și țineau marea, frumoasa și bogata Chină într-o stare de înapoiere și întuneric. China a devenit, dintr-o țară semicolonială și dependentă, un stat puternic, independent și suveran. Victoria revoluției populare chineze a dat un nou și puternic avînt luptei antiimperialiste de eliberare națională a popoarelor înrobite din Asia și de pe alte continente. Agresorii imperialiști nu mai pot să înrobească nepedepsiți popoarele Asiei. Datorită alianței trainice dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare și marii uniri a întregului popor în Frontul Democrat Popular, harnicul și talentatul popor chinez, sub conducerea clasei muncitoare, a refăcut economia țării ruinată de jaful imperialist și de anii îndelungați de război, și printr-un entuziasm general de muncă creatoare, înfăptuiește cu succes primul plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale.

Adoptarea de către Adunarea reprezentanților populari din întreaga Chină a primei Constituții democratice din istoria Chinei consfințește cuceririle poporului în construcția economică și politică a statului său democrat-popular și exprimă voința sa nestrămutată de a-și transforma patria într-un mare stat socialist. Însuflețit de această măreață năzuință, poporul chinez, strîns unit sub conducerea înțeleaptă a partidului său comunist, constituie o forță pe care nimeni și nimic nu o poate opri din drumul său istoric. Lupta hotărîtă a Chinei populare împotriva uneltirilor și agresiunilor imperialiste, lupta ei pentru apărarea și independența Coreei democrate, aportul adus la restaurarea păcii în Indochina, politica ei consecventă pentru micșorarea continuă a încordării în relațiile internaționale și stabilirea de raporturi normale între toate statele, indiferent de regimul lor social, arată rolul de mare putere mondială al Republicii Populare Chineze și constituie o contribuție esențială la cauza păcii și securității popoarelor din Orient și din întreaga lume. Marea prietenie și alianța de neclintit dintre Uniunea Sovietică și China populară, unirea frățească dintre toate țările lagărului păcii, democrației și socialismului constituie bastionul de neînvins și cea mai înaltă cucerire a popoarelor iubitoare de pace și progres. Împreună cu întreaga omenire progresistă, poporul romîn se bucură din toată inima de marile victorii ale poporului chinez frate, așa cum se bucură de propriile sale victorii. Poporul romîn a suferit și el jugul greu al imperialismului cotropitor. Victoria istorică a Uniunii Sovietice asupra fascismului și eliberarea Romîniei au creat condițiile ca poporul romîn, condus de Partidul Comunist Romîn, să-și ia soarta în propriile sale mîini, să sfărîme definitiv dominația imperialistă, să instaureze regimul de democrație populară și să treacă cu succes la construirea socialismului. În timpul puterii populare, datorită elanului creator al oamenilor muncii de la orașe și sate, datorită ajutorului frățesc al Uniunii Sovietice și colaborării cu țările de democrație populară, Romînia a făcut pași mari înainte în construcția socialistă a țării. Producția industrială a depășit în 1953 de 2,5 ori producția din 1938, a apărut și crește continuu sectorul socialist în agricultură, înfloresc și se dezvoltă artele, știința și literatura.

Partidul Muncitoresc Romîn și guvernul Republicii Populare Romîne mobilizează toate forțele creatoare pentru lichidarea rămînerii în urmă a agriculturii și pentru dezvoltarea producției de larg consum, în interesul creșterii tot mai mari a bunăstări a poporului. Poporul romîn, care nutrește stimă și dragoste frățească pentru poporul chinez, îi urează călduros deplin succes în realizarea măreților săi țeluri de construire a marii lui patrii socialiste și îi dorește bunăstare și fericire.

Sîntem încredințați că țările noastre, călăuzite de principiul întăririi continue a prieteniei și colaborării frățești dintre țările marelui lagăr al păcii, democrației și socialismului, în frunte cu U.R.S.S., își vor strînge și își vor dezvolta tot mai mult legăturile multilaterale ce le unesc, în folosul cauzei comune.

Să trăiască și să înflorească prietenia de nezdruncinat dintre poporul romîn și marele popor chinez!

Trăiască marele popor chinez, făuritorul Chinei noi!

Trăiască Republica Populară Chineză liberă și independentă!

Trăiască Consiliul de Stat al Republicii Populare Chineze!

Trăiască eroicul Partid Comunist Chinez, îndrumătorul și conducătorul poporului chinez pe drumul luminos al socialismului, și Comitetul său Central!

Trăiască conducătorul iubit al poporului chinez, tovarășul Mao Tze-dun!

Trăiască lupta popoarelor pentru triumful cauzei păcii în întreaga lume și pentru progresul omenirii!

Recepție la ambasada R. P. Chineze la Moscova

MOSCOVA 2 (Agerpres). — TASS transmite:

La 1 octombrie, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Chineze în U.R.S.S., Cian Ven-tian, a oferit o recepție cu prilejul sărbătorii naționale a Chinei — cea de a 5-a aniversare a proclamării Republicii Populare Chineze.

La recepție au participat conducători ai Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și ai guvernului sovietic: K. E. Voroșilov, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, M. Z. Saburov; M. P. Tarasov, M. D. Ciubinidze, vicepreședinți ai Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.; I. F. Tevosian, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.; miniștri ai U.R.S.S.: S. A. Akopov, S. F. Antonov, P. I. Antropov, N. K. Baibakov, V. G. Bakaev, I. A. Benediktov, B. P. Bescev, K. P. Gorșenin, P. V. Dementiev, N. A. Dîgai, V. G. Javoronkov, A. G. Zverev, A. A. Ișkov, I. G. Kabanov, N. S. Kazakov, V. D. Kalmîkov, A. I. Kozlov, I. K. Koziulia, L. R. Korniet, A. I. Kostousov, I. A. Lihacev, P. F. Lomako, E. S. Novoselov, I. I. Nosenko, A. S. Pavlenko, P. I. Parșin, N. S. Rijov, S. M. Tihomirov, D. F. Ustinov, Z. A. Șașkov; A. M. Vasilevski, V. D. Sokolovski, mareșali ai Uniunii Sovietice; A. N. Nesmeianov, președintele Academiei de Științe a U.R.S.S.; A. A. Volin, președintele Tribunalului Suprem al U.R.S.S.; L. N. Soloviov, vicepreședinte al C.C.S. din U.R.S.S.; A. N. Șelepin, secretar al C.C. al U.T.C.L. din U.R.S.S.; N. G. Palgunov, conducător responsabil al agenției TASS; V. P. Moskovski, redactor șef al ziarului „Krasnaia Zvezda"; B. S. Burkov, redactor șef al ziarului „Trud"; I. A. Kairov, ministrul Învățămîntului al R.S.F.S.R.; G. P. Kosiacenko, vicepreședinte al Comitetului de Stat al Planificării al U.R.S.S.; locțiitori ai miniștrilor ai U.R.S.S.: S. A. Borisov, I. G. Bolșakov, K. K. Vinogradov, A. A. Gromiko, V. F. Garbuzov, V. A. Gonciarenko, I. D. Goțiridze, V. A. Zorin, G. A. Karavaev, S. V. Kaftanov, V. V. Kuznețov, M. R. Kuzmin, A. S. Kuzmici, P. N. Kumîkin, A. N. Kurșev, I. I. Lebed, M. A. Leseciko, V. V. Matkevici, V. A. Nikiforov, D. V. Pavlov, N. F. Pesceanii, D. A. Rijkov, I. F. Semiciastnov, K. I. Sergheiciuk, V. N. Stoletov, M. V. Hrunicev, A. I. Șahurin; mareșalul aviației P. F. Jigarev, mareșalul aviației N. S. Skripko; generalii de armată K. S. Moskalenko, V. V. Kurasov, M. S. Malinin; generalul-colonel F. F. Kuznețov; V. G. Iakovlev, prim vicepreședinte al conducerii V.O.K.S.-ului; N. V. Popova, președinta Comitetului antifascist al femeilor sovietice; A. S. Gundorov, președintele Comitetului slav din U.R.S.S.; A. F. Gorkin, locțiitor al secretarului Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.; A. P. Volkov, președintele Sovietului regional Moscova de deputați ai oamenilor muncii; N. I. Bobrovnikov, vicepreședinte al Sovietului din Moscova; generalul-maior I. S. Kolesnikov, comandantul orașului Moscova; funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S., Ministerul Comerțului Exterior, Ministerul Apărării al U.R.S.S., Ministerul Culturii al U.R.S.S., reprezentanți ai vieții publice, inovatori din industria Moscovei, oameni ai științei și artei, corespondenți ai presei sovietice și străine.

Din partea chineză au participat la recepție consilierii ambasadei Ven Nin, Siui Te-min, Li Tao, consilierii comerciali Liu Fan, Siui Da-șen; locotenent-colonelul Și Sia, adjunct al atașatului militar, și funcționari superiori ai ambasadei R. P. Chineze la Moscova.

Printre oaspeți au fost de asemenea ambasadorii extraordinari și plenipotențiari: M. Ohn (Uniunea Birmană), Lim He (Republica Populară Democrată Coreeană), Nguen Long Bang (Republica Democrată Vietnam), W. Lewikowski (Republica Populară Polonă), J. Vosahlik (Republica Cehoslovacă), E. T. de Mattos (Olanda), D. Adilbiș (R. P. Mongolă), D. Vidici (Republica Populară Federativă Iugoslavia), R. Appelt (Republica Democrată Germană), W. Hayter (Marea Britanie), K. T. Lukanov (Republica Populară Bulgaria), R. Subandrio (Republica Indoneziană), S. Eliașiv (statul Israel); trimiși extraordinari și miniștri plenipotențiari: R. Blum (Luxemburg), O. Gartz (Finlanda), F. El Hani (Siria); însărcinați cu afaceri ad-interim: S. Ekeland (Norvegia), M. Ahmad (Pakistan), I. Kovacs (Republica Populară Ungară), S. Hairo (Republica Populară Albania), Abdul Kaium (Afganistan), Șt. Ducu (Republica Populară Romînă), S. Eiler-Șelpin (Suedia), P. N. Kaul (Republica India), J. de Stoutz (Elveția), G. Larsen (Danemarca), precum și alți membri ai ambasadelor și legațiilor străine.

La recepție au participat de asemenea R. Sanusi, șeful delegației economice a Republicii Indonezia; Țerendorj, șeful delegației oamenilor de cultură din Republica Populară Mongolă; Tran Hiui Lie, șeful delegației Asociației pentru prietenia vietnamezo-sovietică.

Cian Ven-tian, ambasadorul extraordinar al Republicii Populare Chineze în U.R.S.S., a rostit o cuvîntare consacrată bilanțului realizărilor Republicii Populare Chineze.

Au rostit cuvîntări de răspuns K. E. Voroșilov, G. M. Malenkov și V. M. Molotov.

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie.

Darea de seamă publică a membrilor delegației A. R. L. U. S. care au vizitat U. R. S. S.

Sîmbătă seara, la Casa Prieteniei Romîno-Sovietice din str. Batiștei, membri ai delegației A.R.L.U.S. care au vizitat de curînd Uniunea Sovietică au făcut dări de seamă asupra acestei vizite. A asistat un mare număr de oameni ai muncii, muncitori, funcționari, oameni ai științei, artei și culturii, studenți, elevi etc.

A fost de față E. N. Tihonov, reprezentantul permanent al VOKS-ului în R.P.R.

După cuvîntul introductiv rostit de tov. N. Țesa, secretar al Consiliului General A.R.L.U.S., au luat cuvîntul: acad. I. S. Gheorghiu, membru în Prezidiul Academiei R.P.R., director al Institutului de Energetică al Academiei R.P.R., care a condus delegația, compozitorul Matei Socor, vicepreședinte al Consiliului General A.R.L.U.S., membru corespondent al Academiei R.P.R., maestru emerit al artei din R.P.R., prof. univ. Mihai Manoliu, secretar al Consiliului Central A.S.I.T., și pictorul Octavian Angheluță, artist emerit al R.P.R., laureat al Premiului de Stat.

Vorbitorii au înfățișat aspecte din uriașa activitate pe tărîm științific, industrial, agricol, artistic, ce se desfășoară în marea Țară a Socialismului, subliniind bogatele învățăminte pe care le-au culeș din această călătorie și din contactul cu oamenii de știință și artă din U.R.S.S. Expunerile au fost călduros aplaudate.

(Agerpres)

Organizațiile de bază sătești dezbat proiectul Directivelor cu privire la dezvoltarea agriculturii

ORADEA (coresp. „Scînteii"). — Comuniștii din satele raionului Oradea dezbat cu viu interes, în adunările organizațiilor de bază, împreună cu activul fără de partid, proiectul Directivelor Congresului al II-lea al partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani.

Membrii de partid din gospodăria agricolă de stat Oradea s-au angajat să fie în fruntea luptei pentru ca în anii 1955-1956 să redea agriculturii, prin irigare, desțelenire etc., peste 100 ha. din terenurile neproductive ale gospodăriei. De asemenea, ei și-au luat angajamentul să asigure irigarea a 50 hectare teren în cultura mare, să planteze noi terenuri cu căpșuni și arbuști. Totodată, s-au angajat ca în următorii 3 ani numărul vacilor cu lapte să crească de la 130 la 400 capete.

În adunarea organizației de bază din G. A. C. Sîntău Mic, tov. Berecki Ladislau a propus ca membrii gospodăriei să planteze pomi fructiferi pe marginea tuturor drumurilor din raza satului lor. El a propus ca organizația de bază să ia inițiativa executării unor lucrări de drenaj și canalizare a celor 30 hectare pămînt mlăștinos din hotarul satului, pentru a-l reda agriculturii.

Într-o serie de comune, în adunările organizațiilor de bază, membrii de partid împreună cu specialiștii și fruntașii din agricultură au analizat în mod amănunțit problemele legate de sporirea producției la hectar, de extinderea cultivării plantelor tehnice, de dezvoltarea creșterii animalelor. Totodată s-au arătat o serie de metode folosite de fruntașii în agricultură și măsurile ce trebuie luate pentru răspîndirea lor. Membrii de partid și-au luat angajamentul ca, prin exemplul lor personal, să antreneze în această acțiune pe toți țăranii muncitori din sat.

Organizația de bază din satul Gepiș și-a întocmit un plan care prevede: măsuri de intensificare a muncii politice pentru răspîndirea metodelor agrotehnice (însămînțatul în rînduri încrucișate și în rînduri dese, arături adînci de toamnă etc.), activizarea centrelor de curățire și tratare a semințelor; îndeplinirea în întregime a planului de însămînțări de toamnă pînă la 30 octombrie; îndeplinirea pînă la aceeași dată a planului de colectări de carne pe întreg satul; achitarea în întregime a impozitului cuvenit statului etc.

Asemenea planuri și-au întocmit și organizațiile de bază din Hidișelu de Jos, Toboliu etc.

În cadrul dezbaterilor, organizațiile de bază au pus un accent deosebit pe analizarea muncii depuse de organizația de bază în vederea transformării socialiste a agriculturii. Numeroși membri de partid au arătat dorința lor și a altor țărani muncitori de a înființa noi întovărășiri agricole și gospodării colective.

În cadrul dezbaterilor care au avut loc în adunarea organizației de bază din satul Uileacu de Munte, candidatul de partid Pele Carol a spus: „Acum am înțeles că, dacă muncim pămîntul în comun, cu mașini și cu tractoare, și dacă aplicăm regulile agrotehnice, putem să obținem recolte mai mari, să avem mai multă piine, mai multă carne și mai mult lapte. De aceea, eu am făcut o cerere, semnată de mine și de soție, ca să intrăm în întovărășire". În aceeași adunare, toți cei 6 membri de partid din Uileacu de Munte au făcut cereri pentru înființarea unei întovărășiri agricole. Organizația de bază a luat hotărîrea de a desfășura muncă politică în rîndurile țăranilor muncitori din sat pentru a-i convinge de avantajele întovărășirii agricole.

Despăgubiri plătite de A. D. A. S.

IAȘI (Agerpres) S-au împlinit de curînd 2 ani de cînd asigurările de stat — ADAS — și-au început activitatea. În acești ani, numărul asiguraților din regiunea Iași care au primit ajutorul acordat de stat prin ADAS se ridică la aproape 24.000. Din anul 1952 și pînă acum, în regiune s-au plătit despăgubiri în valoare de aproape 8.000.000 lei.

Prezentarea filmului artistic chinez „Soldatul de oțel"

În cadrul Festivalului filmului chinez, sîmbătă seara a rulat la cinematograful Patria filmul „Soldatul de oțel", o producție a studiourilor de stat din R. P. Chineză.

Adaptare cinematografică după o nuvelă de U Ciao-ti, filmul „Soldatul de oțel" redă un episod dramatic din lupta eroică dusă de ostașii Armatei Populare Chineze de Eliberare împotriva clicii gomindaniste.

Scenariul și regia filmului sînt semnate de Cen In, iar muzica a fost compusă de Cian Cuo-cian. Din distribuție fac parte actorii Cian Pin, Sun In, Su Lien-cai, Hu Pen, Cian Iue și alții.

Spectacolul s-a bucurat de succes.

(Agerpres)

Spectacol dat în cinstea Ansamblului Armatei Populare Chineze de Eliberare

Sîmbătă seara, la Teatrul Armatei din str. Uranus nr. 6, echipe artistice ostășești premiate la cel de al 5-lea concurs pe armată au oferit un spectacol membrilor Ansamblului de cîntece și dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare. Oaspeții au fost salutați în numele militarilor din garnizoana București de generalul maior Gheorghe Zaharia, redactor șef al ziarului „Apărarea Patriei". El a oferit în dar Ansamblului de cîntece și dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare un steag, simbol al prieteniei romîno-chineze.

(Agerpres)

Manifestări sportive

Pe terenul special amenajat în parcul sportiv Dinamo s-a desfășurat ieri după amiază întîlnirea internațională de baschet dintre reprezentativele feminine ale R.P.R. și Belgiei

Meciul a prilejuit o întrecere dinamică și spectaculoasă, care s-a încheiat cu rezultatul de 68-54 (23-22) în favoarea echipei Belgiei.

Astăzi după amiază, la ora 17, va avea loc pe același teren meciul dintre echipele masculine de baschet ale R.P.R. și Belgiei.

★

Sportivi cu renume mondial, reprezentînd U.R.S.S., R. P. Ungară, R. Cehoslovacă, R. P. Polonă, R. P. Bulgaria, Italia, Suedia, Norvegia, Danemarca, Finlanda; Elveția și R.P.R. vor începe astăzi dimineață, la ora 10, pe poligonul Tunari, primele probe din cadrul campionatelor internaționale de tir ale R.P.R.

Programul competiției cuprinde proba de armă liberă combinată (masculin și feminin) și proba de pistol viteză.

★

65 dintre cei mai buni cicliști ai țării noastre, împreună cu o formație de 6 cicliști fruntași din R. P. Bulgaria, vor porni astăzi la ora 12 din Piața Universității să străbată prima etapă a cursei de fond „Circuitul ciclist al R.P.R.". Etapa se va încheia la Buzău, urmînd ca mîine să se desfășoare etapa Buzău-Brăila.

Pekinul în sărbătoare

De la trimisul nostru special

Cunoaștem ca și dumneata cititorule, din fotografii și de la cinematograf, imensa piață din centrul Pekinului, Tiananmîn și vestita tribună cu lampioane sferice roșii, tribună de la care, cu cinci ani în urmă, tovarășul Mao Tze-dun a anunțat solemn evenimentul epocal al proclamării Republicii Populare Chineze. Dar ce fotografie, oricît de măiastră, și ce cuvinte, oricît de meșteșugite, ar putea reda măreția și frumusețea Tiananmînului în această zi însorită, ziua celei de a cincia aniversări a Republicii?

Eșaloane ale unităților militare așteaptă în piață începerea parăzii. Tribunele înțesate de lume atrag atenția prin pitorescul costumelor.

În tribuna în care mă aflu se aud vorbindu-se cele mai diferite limbi.

Vreo 1500 de oaspeți străini, răspunzînd invitației diferitelor organizații obștești din China, participă la marea sărbătoare a poporului prieten.

Este ora zece. La tribuna centrală urcă iubitul conducător al poporului chinez, tovarășul Mao Tze-dun, tovarășii săi de luptă — Ciu De, Liu Șao-ți, Ciu En-lai și alții, împreună cu conducătorii delegațiilor guvernamentale din țările prietene. Urale nesfîrșite exprimă dragostea poporului chinez pentru conducătorii săi. Privirile tuturor caută să identifice și să rețină cît mai mult chipurile dragi ale tovarășilor Hrușciov, Bulganin, Mikoian, Șvernik, pentru ca apoi să răsune în cinstea lor torente de aplauze — expresie a nețărmuritei dragoste și a atașamentului pe care poporul chinez le nutrește față de partidul comunist și guvernul Uniunii Sovietice, marele și încercatul prieten al Chinei noi. Prin aplauze îndelungate își manifestă asistența sentimentele internaționaliste față de tovarășii Kim Ir Sen, Boleslaw Bierut, față de tovarășii Gheorghe Apostol și Petru Groza din delegația țării noastre și față de ceilalți șefi de delegații care iau loc în tribuna oficială.

Este impresionantă atenția și simpatia de care se bucură delegația guvernamentală a R.P.R., lucru de care mi-am dat seama atît astăzi, cît și ieri la ședința solemnă, în timp ce tovarășul Gheorghe Apostol rostea cuvîntul de salut. Acum, în timp ce se intonează imnul de stat al R.P. Chineze și răsună salve de artilerie, privesc din nou spre tribuna centrală. Ce minunat simbolizează ea unitatea de granit, solidaritatea frățească și forța atotbiruitoare a lagărului democrației și socialismului, care, din centrul Europei pînă la Pacific, sub steagul roșu, pășește din victorie în victorie.

Parada militară este deschisă de elevii Academiei Militare a Armatei Populare de Eliberare, urmați de elevii școlilor superioare de infanterie, precum și ai școlii de ofițeri superiori. Într-o ordine perfectă trec prin fața tribunelor unitățile de infanterie, escadroanele de cavalerie, artileria grea motorizată. Trec apoi camioane încărcate cu infanteriști și parașutiști. Pe cer, bombardierele grele și avioanele cu reacție zboară cu o viteză fulgerătoare, în timp ce tancurile zgudue caldarîmul. Salutăm cu emoție steagurile regimentelor care trec prin față. Ele s-au acoperit de glorie pe fronturile luptei de eliberare. Astăzi Armata Populară Chineză de Eliberare, bine echipată și îmbogățită cu experiența ultimelor războaie, este o forță puternică în slujba păcii în Extremul Orient și în lumea întreagă.

Demonstrația oamenilor muncii este deschisă de coloana stegarilor. Apoi urmează coloana deosebit de impresionantă a pionierilor. Îmbrăcați sărbătorește, pionierele și pionierii poartă pe cap coroniță de flori, iar în mîini ramuri de flori. Culorile gingașe îți dau impresia că te afli în plină primăvară, într-o livadă de caiși în floare.

În fața tribunei pionierii au lansat porumbei — simbolul dorinței de pace a poporului chinez — au lansat baloane de pe care atîrnau eșarfe de mătase. Pe una din aceste eșarfe stă scris: „Trăiască marxism-leninismul". Ce pline de semnificație sînt — pentru fiecare participant — aceste cuvinte. Dacă revoluția chineză a izbîndit, dacă copiii Chinei zburdă în voie, poporul chinez datorește toate acestea Partidului Comunist Chinez, fidelității sale față de marxism-leninism.

Trec în mase compacte, pe toată lărgimea pieții, detașamentele de muncitori ai Pekinului, metalurgiștii, feroviarii, constructorii, textiliștii, tipografii. Avem în față pe fiii devotați ai clasei muncitoare chineze. Eri — temelia luptei revoluționare armate, astăzi, — temelia construcției socialiste. Panourile, diagramele, graficele, carele alegorice cu care demonstrează muncitorii din Pekin ilustrează succesele obținute în lupta pentru îndeplinirea primului plan cincinal.

Care alegorice simbolizează alianța indestructibilă dintre muncitori și țărani, alianță călită în focul luptei de eliberare, în lupta pentru reforma agrară și care este chezășia construirii socialismului nu numai la oraș, dar și la sat. Iau parte la manifestație și micii meseriași, micii comercianți, alte categorii ale claselor democratice pe care partidul le conduce în cadrul frontului unic și a căror activitate o folosește în slujba construirii socialismului.

Îmbrăcați în frumoase costume naționale, trec prin fața noastră oameni ai muncii aparținînd minorităților naționale, — peste 100 în toată China. Trecînd prin fața tribunelor, ei cîntă egalitatea în drepturi de care se bucură acum pentru prima oară, cîntă constituția cea nouă, cîntă partidul eliberator și renăscător.

Minute în șir se scurg apoi elevii și studenții Pekinului, demonstrîndu-și succesele obținute în cucerirea cetății științei.

Deosebit de frumoasă a fost parada echipelor de dansatori îmbrăcați în costume naționale de un gust remarcabil. Piața Tiananmîn a devenit pentru o clipă o imensă scenă care îți fură ochii prin coloritul costumelor, prin grația artiștilor care dansează dansul eșarfelor sau al evantaiului.

Demonstrația se încheie cu parada sportivă care uimește prin vigoarea și vioiciunea gimnaștilor.

Această demonstrație a peste 500.000 de oameni a vădit că poporul chinez, este hotărît ca sub conducerea încercatului său partid comunist, să șteargă urmele trecutului negru, să transforme China într-o grădină înfloritoare, plină de bucurii pentru toți fiii ei, într-o pavăză tot mai puternică a păcii în lume. Despre toate acestea a vorbit convingător marea paradă a tinereții, a primăverii și a florilor, care ne-a încîntat atît.

I. FÎNTÎNARU

Cu privire la încheierea unei convenţii internaţionale (tratat) în problema reducerii armamentelor şi a interzicerii armelor atomică, cu hidrogen şi a celorlalte tipuri de arme de exterminare în masă

Cuvîntarea delegatului U. R. S. S., tov. A. I. VÎŞINSKI, în şedinţa plenară din 30 septembrie a Adunării Generale a O. N. U.

NEW YORK 2 (Agerpres). — TASS transmite textul cuvîntării rostite de delegatul U.R.S.S. la O.N.U., A. I. Vîşinski, în şedinţa plenară din 30 septembrie a Adunării Generale a O.N.U.

Domnule preşedinte !

Domnilor delegaţi !

Potrivit obiceiului stabilit, Adunarea Generală îşi începe lucrările printr-o discuţie generală, care dă delegaţiilor posibilitatea de a-şi expune poziţiile în problemele pe care le consideră ca fiind cele mai importante şi meritînd cea mai mare atenţie din partea Adunării Generale.

Unele delegaţii s-au şi folosit de această posibilitate şi cu acest prilej nu au lipsit nici încercările de a face o analiză a situaţiei internaţionale actuale, de a aprecia rolul care a revenit în aceste evenimente Organizaţiei Naţiunilor Unite şi de a căuta să se stabilească perspectivele, cum s-ar spune, istorice ale evoluţiei evenimentelor pe viitor, care se deschid în faţa Organizaţiei Naţiunilor Unite şi a lumii întregi.

Menţionînd că pe ordinea de zi a celei de a 9-a sesiuni figurează o serie de probleme cu care Organizaţia Naţiunilor Unite a mai avut de a face la sesiunile anterioare şi clasificînd aceste probleme în limbaj botanic ca „plante perene", numeroşi delegaţi n-au încercat însă să explice acest fapt, şi chiar dacă au făcut astfel de încercări, după părerea noastră, aceste încercări cu greu ar putea fi recunoscute ca reuşite. Se înţelege că nu se poate considera reuşită o analiză a evenimentelor mondiale în care procesul istoric este prezentat sub forma unei îngrămădiri incoherente de fapte generate de reaua voinţă a unor oameni care se străduiesc, după cum s-au exprimat aici unii delegaţi, să turbure ordinea lumii şi care obligă astfel, prin atitudinea lor turbulentă, pe reprezentanţii înţelepţi şi binevoitori ai altor state să se îndeletnicească cu ocupaţii ca cursa înarmărilor, acumularea de bombe atomice şi cu hidrogen, înjghebarea de noi blocuri, organizarea de baze noi pe teritorii străine, elaborarea de planuri pentru un nou război mondial.

Asemenea idei despre evoluţia evenimentelor mondiale nu au, se înţelege, nimic comun cu adevărata înţelegere a procesului evoluţiei istorice a societăţii. Cei care judecă în felul acesta nu văd, în înţelesul deplin al cuvîntului, pădurea, din cauza copacilor. Ei nu văd legile care acţionează în procesul evoluţiei istorice.

Nu se poate să nu se sublinieze şi o împrejurare ca încercările de a elogia activitatea O.N.U. în anii precedenţi, cu toate că şi acest lucru este în contradicţie vădită cu toate faptele cunoscute, care dovedesc că Organizaţia Naţiunilor Unite, ca organizaţie internaţională chemată să menţină pacea şi securitatea internaţională, a jucat în numeroase cazuri un rol trist, încălcîndu-şi obligaţia de a acţiona, după cum o cere Carta O.N.U., în conformitate cu principiile echităţii şi ale dreptului internaţional şi subminîndu-şi prin aceasta prestigiul internaţional. Fidelitatea faţă de principiile şi Carta O.N.U. este principala condiţie a succesului activităţii Organizaţiei Naţiunilor Unite.

În cuvîntarea sa din 23 septembrie, Dulles a declarat că poporul S.U.A. crede sincer în ţelurile şi principiile expuse în Carta O.N.U. Noi nu ne îndoim că poporul S.U.A. crede sincer în ţelurile şi principiile O.N.U., dar poporul american are puţin de-a face cu astfel de probleme. Iar cei care au de-a face în S.U.A. cu problemele O.N.U. nesocotesc adesea principiile acestei organizaţii, încălcînd aceste principii şi depărtîndu-se mult de ţelurile Organizaţiei Naţiunilor Unite. Nu dovedeşte oare acest lucru povestea cu invitarea Republicii Populare Chineze pentru a-şi ocupa locul legitim în Organizaţia Naţiunilor Unite, care se repetă an de an de cîteva sesiuni ? Rezistenţa îndîrjită a unor delegaţii care sprijină în această problemă poziţia Statelor Unite ale Americii, ilegală şi potrivnică principiilor Cartei O.N.U. şi dreptului internaţional, confirmă faptul că aceste delegaţii nu sînt dispuse să ţină seama de necesitatea de a fi credincioase principiilor O.N.U.

Noi vom semnala neobosit această situaţie anormală. Sîntem profund convinşi că cererea justă de a nu împiedica R. P. Chineză să-şi ocupe locul ce i se cuvine de drept în O.N.U. trebuie satisfăcută şi că participarea reprezentanţilor Guvernului Popular Central Chinez la lucrările noastre va constitui o contribuţie din cele mai serioase la eforturile ţărilor care îşi propun ca ţel al activităţii lor în cadrul O.N.U. sprijinirea păcii, înfăptuirea colaborării internaţionale în rezolvarea problemelor internaţionale de ordin economic, social, cultural şi umanitar.

Printre aceste probleme figurează unele de o importanţă excepţională, a căror rezolvare poate duce la înlăturarea primejdiei unui nou război mondial şi la întărirea păcii generale. Printre măsurile care trebuie luate în acest scop sînt unele de o însemnătate excepţională, ca interzicerea armei atomice, a armei cu hidrogen şi a celorlalte tipuri de arme de exterminare în masă, concomitent cu scoaterea lor din armamentele statelor, reducerea substanţială a armamentelor şi instituirea unui control asupra aplicării acestor hotărîri, precum şi o serie de alte măsuri.

Uniunea Sovietică este profund convinsă că există toate posibilităţile pentru realizarea unei înţelegeri asupra problemelor nereglementate, care să corespundă intereselor întăririi păcii şi securităţii internaţionale, cu condiţia respectării principiului egalităţii suverane a statelor şi al neamestecului în treburile altor state, al respectării reciproce a drepturilor şi intereselor statelor şi al îndeplinirii obligaţiilor internaţionale asumate.

În această convingere a noastră ne bazăm pe învăţătura leninistă cu privire la posibilitatea coexistenţei paşnice a statelor, indiferent de deosebirile dintre orînduirile lor sociale. Această convingere îşi găseşte confirmarea în practica de aproape 40 de ani a U.R.S.S. în ceea ce priveşte menţinerea unor relaţii de bună vecinătate cu multe ţări, cu toată deosebirea de orînduire socială. Adeseori se fac încercări de a minimaliza importanţa principiului coexistenţei paşnice. Se declară, după cum a făcut-o cu totul fără temei dl. Dulles, în discursul pe care l-a rostit la 15 mai anul acesta la Williamsburg că, chipurile, „coexistenţa nu este prevăzută de teoria sau de practica comunistă sovietică şi poate însemna doar că necomuniştilor li se permite existenţa fizică".

La rîndul său, delegatul chilian a tratat chestiunea coexistenţei pur şi simplu ca o lozincă formulată, după cum s-a exprimat el, de maşina de propagandă a unui agresor. Nici una, nici cealaltă din aceste observaţii nu au absolut nici un fel de temei. În sprijinul acestei afirmaţii pot fi citate numeroase fapte. Dar va ajunge poate să amintim că încă în 1922 V. I. Lenin, vorbind despre posibilitatea unei apropieri pe baza intereselor economice între Republica Rusă şi ţările capitaliste, în speţă Anglia, a declarat următoarele, într-un interviu acordat corespondentului ziarelor „Observer" şi „Manchester Guardian" : „...Sîntem de părere că relaţiile cu totul prieteneşti cu cele două puteri (era vorba de Anglia şi Franţa) sînt între totul posibile şi formează ţelul nostru... Sîntem de părere că interesele just înţelese ale Angliei şi Franţei vor acţiona de asemenea în această direcţie..."

Pe atunci, problema se punea în felul următor : este oare de conceput existenţa unei republici socialiste în încercuirea capitalistă ? La această întrebare marele organizator al Statului Sovietic, V. I. Lenin, a răspuns : „Acest lucru părea de neconceput atît sub raport politic, cît şi sub cel militar. Că acest lucru este posibil sub raportul politic, ca şi sub cel militar, a fost dovedit, este un fapt. Dar din punctul de vedere al comerţului ? Dar din punctul de vedere al schimburilor economice ? Dar legăturile, ajutorul, schimbul de servicii între Rusia agrară, ruinată, înapoiată şi un grup de puteri capitaliste înaintat, bogat din punct de vedere industrial — oare aceste lucruri sînt cu putinţă ? N-am fost oare ameninţaţi că vom fi înconjuraţi cu sîrmă ghimpată şi că, de aceea, nu vor exista nici un fel de relaţii economice ?"

Au vorbit, au ameninţat şi au încercat să acţioneze în consecinţă. Dar încă experienţa de atunci a dovedit în mod convingător că toate încercările de a nesocoti importanţa relaţiilor de stat şi economice dintre Republica Sovietică şi celelalte state ale lumii occidentale — toate aceste încercări nu au dat nici un rezultat. Statele occidentale au trebuit să recunoască posibilitatea coexistenţei statelor, indiferent de orînduirea lor socială.

În prezent, numai ultrareacţionarii din ţările occidentale continuă să se opună recunoaşterii acestui principiu important, care prezintă o serioasă însemnătate practică, şi care a jucat întotdeauna şi trebuie să joace şi de acum înainte un rol important în dezvoltarea unor relaţii internaţionale normale.

Îndreptîndu-şi toate eforturile spre dezvoltarea viguroasă a construcţiei economice paşnice în Uniunea Sovietică, guvernul sovietic ia totodată toate măsurile îndreptate spre asigurarea unor relaţii normale în domeniul politicii externe cu celelalte state, îndreptate spre normalizarea relaţiilor internaţionale.

„Noi, a spus preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., G. M. Malenkov, într-o şedinţă a Sovietului Suprem al U.R.S.S., ducem în mod consecvent o politică de pace şi de întărire a colaborării internaţionale".

Iată baza şi ţelul întregii politici externe a Statului Sovietic.

În viaţa internă a Uniunii Sovietice, ţelul politicii sovietice este ridicarea continuă a nivelului economic al economiei noastre naţionale, a nivelului material şi cultural al oamenilor sovietici, al întregii societăţi sovietice.

O asemenea politică exclude predominarea cheltuielilor afectate scopurilor militare în bugetul Statului Sovietic, exclude cu atît mai mult orice fel de măsuri legate de cursa înarmărilor, de organizarea de baze militare pe teritorii străine, de organizarea de blocuri militare. Uniunea Sovietică respinge o asemenea politică şi în principiu şi în practică. Prin aceasta se explică şi eforturile perseverente pe care le depune Uniunea Sovietică căutînd să obţină interzicerea armei atomice şi a celorlalte arme de exterminare în masă, interzicerea propagandei de război, reducerea substanţială a armamentelor şi forţelor armate.

Uniunea Sovietică este convinsă că numai o politică bazată pe principiile susmenţionate poate duce la întărirea încrederii internaţionale şi a colaborării internaţionale, la înlăturarea împărţirii ţărilor lumii în lagăre ostile unul altuia.

În această ordine de idei, nu se poate să nu reamintim cuvintele lui V. M. Molotov din declaraţia sa cu privire la rezultatele conferinţei de la Berlin :

„Noi dorim ca în problema apărării păcii să nu existe două lagăre nici în Europa, nici în întreaga lume. Noi chemăm toate statele europene **să renunţe la crearea de grupări militare,** îndreptate una împotriva alteia, deoarece crearea unor asemenea grupări nu poate să nu ducă la război. În loc de aceasta, noi propunem **constituirea unui lagăr unic al tuturor statelor europene** care tind spre asigurarea securităţii lor şi spre întărirea păcii în Europa". Acest lucru este valabil pentru toate statele lumii

Pornind de la recunoaşterea faptului că în domeniul menţinerii păcii trebuie să existe un singur lagăr, guvernul sovietic a obiectat şi obiectează împotriva creării de grupări separate, închise, ale unor state, ca, de pildă, „comunitatea defensivă europeană", care se opun altor state şi care nu sînt altceva decît blocuri militare cu scopuri vădit agresive. O asemenea situaţie este în contradicţie cu principiile fundamentale ale dreptului internaţional şi ale relaţiilor internaţionale, pe care se bazează politica externă a Uniunii Sovietice.

Acolo unde domnesc aceste principii, domneşte colaborarea paşnică prietenească între popoare, care favorizează întărirea încrederii internaţionale şi a respectului reciproc, întărirea păcii generale şi a securităţii internaţionale. În această ordine de idei, nu se poate să nu reamintim cele cinci principii pe care au găsit necesar să le pună la baza relaţiilor dintre ele India, Republica Populară Chineză şi Birmania în urma tratativelor care au avut loc la Delhi şi Rangoon în iunie a.c. Aceste principii sînt următoarele : 1. Respectarea reciprocă a integrităţii teritoriale şi a suveranităţii ; 2. neagresiunea ; 3. neamestecul unuia în afacerile interne ale altuia ; 4. egalitatea şi avantajul reciproc ; 5. coexistenţa paşnică.

Salutăm călduros aceste principii.

Actuala sesiune a Adunării Generale şi-a început lucrările în condiţiile unei oarecari slăbiri a încordării în relaţiile internaţionale, în legătură cu încetarea războiului din Coreea şi restabilirea păcii în Indochina.

Este incontestabil că anul 1954 a început sub semnul slăbirii încordării internaţionale. Acesta este marele merit atît al conferinţei de la Berlin a celor patru miniştri ai Afacerilor Externe, cît şi, îndeosebi, al conferinţei de la Geneva a miniştrilor Afacerilor Externe ai celor cinci puteri — S.U.A., Anglia, Franţa, U.R.S.S. şi R. P. Chineză — cu participarea reprezentanţilor altor state.

La Berlin s-a făcut numai puţin, dar ceea ce s-a făcut acolo are o mare importanţă internaţională. Principalul este că conferinţa de la Berlin a rupt stăvilarul care împiedica întîlnirile reprezentanţilor celor patru puteri şi a deschis calea spre Geneva. Meritul conferinţei de la Berlin constă şi în faptul că a arătat mai clar decît se vedea pînă la ea legătura organică dintre soluţionarea unor asemenea probleme, ca problema germană, şi problema asigurării securităţii europene.

Referindu-se la problema germană, Dulles a declarat că „scindarea Germaniei nu poate fi veşnică fără un risc serios". Nu se poate să nu fii de acord cu acest lucru. În ce constă însă în realitate acest risc ? Oare nu în faptul că în locul restabilirii unei Germanii unite, iubitoare de pace, democrate, independente, condusă de un guvern al întregii Germanii, aşa cum propune Uniunea Sovietică, se va încerca să se creeze o Germanie ca stat militarist în frunte cu revanşarzi de tipul feldmareşalului Kesselring & Co. ? O astfel de soluţionare a problemei germane implică într-adevăr un risc serios — riscul de a dezlănţui forţele militariste agresive care au supravieţuit în Germania occidentală după terminarea celui de al doilea război mondial, riscul ca aceste forţe să netezească drumul unui nou război, în ciuda intereselor popoarelor europene, ca şi a intereselor poporului german. Iată unde rezidă în realitate adevărata primejdie pentru Europa, şi nu numai pentru Europa, ci şi pentru lumea întreagă.

Iată de ce Uniunea Sovietică avertizează atît de insistent şi hotărît de primejdia care ameninţă Europa şi lumea întreagă şi care porneşte din această parte, din vizuina fiarei fasciste ce aşteaptă să bată ceasul unui nou război, cînd va suna goarna clicii militariste prusaco-germane în frunte cu monopoliştii din regiunea Rinului şi Ruhrului, însetaţi de bani şi sînge. Acest lucru nu trebuie să fie admis. Nu trebuie să se admită ca istoria să se repete încă odată, ca copiii şi nepoţii noştri să trăiască încă odată tragedia sîngeroasă a unui nou război.

Dulles a declarat de asemenea că „problema păcii în Europa a devenit mai complicată datorită recentului eşec al creării „comunităţii defensive europene". O astfel de afirmaţie este de asemenea lipsită de temei, deoarece tocmai impunerea tratatului „C.D.E." Europei complică problema păcii în Europa, datorită faptului că „comunitatea defensivă europeană" este o primejdie evidentă pentru securitatea popoarelor europene, care înţeleg bine acest lucru şi luptă împotriva acestei primejduiri atît a intereselor lor, cît şi a intereselor tuturor popoarelor iubitoare de pace. „C.D.E." este prezentată ca „entitate organică", cuprinzînd forţele armate ale cîtorva state vest-europene, ceea ce, după cum a afirmat Dulles, ar asigura caracterul său neagresiv. Faptele spun însă altceva. Faptele dovedesc că încă de pe acum militariştii vest-germani îşi încordează forţele pentru a obţine refacerea industriei lor de război şi a potenţialului lor militar. Includerea iniţială a 12 divizii vest-germane în forţele armate ale „C.D.E.", iar apoi mărirea lor la 60, cu sporirea efectivului general al armatei vest-germane în decurs de 2-3 ani pînă la 800.000 de baionete, după cum a declarat făţiş Blank, care este de fapt ministrul de război de la Bonn, — iată calea mărirării forţelor armate ale viitorului „Deutschland über alles", care, fără îndoială, va încerca din nou să se facă simţit, năpustindu-se cu foc şi sabie asupra vecinilor săi, asupra restului Europei.

Iată de unde porneşte primejdia pentru securitatea Europei. Iată unde scînteiază de pe acum fulgerele furtunii războiului care se apropie ! Refacerea potenţialului militar german este, fără îndoială, după cum o arată istoria Europei, o primejdie pentru securitatea Europei şi a lumii întregi. Numeroase persoane, care gîndesc şi judecă lucid faptele, făcînd parte chiar din marile cercuri de afaceri ale S.U.A., nu-şi ascund acest lucru. Astfel, cunoscutul bancher american James Warburg a scris în cartea sa „Germania — cheia păcii" (1953), în legătură cu planurile restabilirii militarismului german :

„Noi am creat sau am ajutat la crearea unei noi naţiuni germane amputate, care cuprinde 48 milioane de locuitori îngrijoraţi — un stat nefiresc, care ameninţă viitorul poporului german în aceeaşi măsură ca şi pacea în Europa şi, în ultimă instanţă, şi securitatea Statelor Unite... Această Germanie nouă a fost creată exclusiv de Occident sub conducerea noastră. Ea nu este acea Germanie „nouă", democrată şi paşnică, despre a cărei creare am vorbit cu ani în urmă. Ea este vechea Germanie... Germania care i-a dat naştere lui Hitler, Germania magnaţilor industriali şi a birocraţilor politici care au supravieţuit cumva în ciuda tuturor schimbărilor politice". Cunoscutul istoric englez şi consilier al Downingstreet-ului, prof. Headlam-Morley, a scris încă în anul 1925 în cartea sa „Eseuri asupra istoriei diplomaţiei" : „Dacă Germania îşi va restabili întreaga-i putere militară, atunci, aşa cum s-a întîmplat şi în trecut, ascuţişul armatei germane... va fi întotdeauna îndreptat împotriva Franţei şi Belgiei".

Dar militarismul german reprezintă o primejdie nu numai pentru bunăstarea Franţei şi a Belgiei, ci şi pentru cea a altor ţări europene ca, de exemplu : Polonia, Cehoslovacia, Anglia, Uniunea Sovietică.

Se vorbeşte despre garanţii împotriva primejdiei de război pe care o implică pentru popoarele europene militarismul german reînviat. Se vorbeşte despre acorduri speciale, de felul celui de la Locarno. Tratatul de la Locarno a fost doar şi el proclamat drept „începutul unei ere noi în Europa şi în întreaga lume", în graba de a atrage Germania în Liga Naţiunilor. În realitate, tratatul de la Locarno, după cum a spus I. V. Stalin, n-a fost decît un plan de repartizare a forţelor în vederea unui nou război şi nu în vederea păcii. Locarno, a spus Stalin, purta în el primejdia unui nou război. Pînă şi Clemenceau a calificat acordul de la Locarno drept „un petec de hîrtie, pe care Germania îl va rupe cînd va avea nevoie de acest lucru".

Aşa s-a şi întîmplat, atunci cînd, 10 ani mai tîrziu, Germania hitleristă a rupt în mod unilateral tratatul de la Locarno, făcînd acest pas hotărîtor pe calea pregătirii noului război mondial, care a şi izbucnit în 1939-1941.

Fidelitatea faţă de tratate nu prea este în mare cinste la monopoliştii imperialişti. Germania occidentală în care au fost restabilite tradiţiile vechii diplomaţii, în primul rînd ale celei hitleriste, nu constituie o excepţie în această privinţă. Germania occidentală se află în mîinile monopolurilor americane şi vest-germane, în special ale celor din regiunea Rinului şi a Ruhrului, — adevăraţii exponenţi ai agresivităţii Kaiserului, moştenită şi de politica hitleristă şi de cea adenaueristă. La adăpostul vorbăriei pe tema „apărării" se desfăşoară cu înfrigurare militarizarea Germaniei occidentale, fiind depuse eforturi deosebite pentru refacerea puterii militare a Germaniei occidentale de către monopoliştii americani, care au vechi legături de colaborare făţişă şi secretă cu monopoliştii vest-germani în domeniul pregătirii războiului, ce constituie un factor important pentru înfăptuirea planurilor americane de dominaţie mondială.

Această situaţie subliniază şi mai pregnant caracterul războinic, agresiv, al „C.D.E.", a cărei osatură urmează să o constituie forţele armate ale Germaniei occidentale ale cărei cercuri guvernante nutresc planuri revanşarde. Nu dovedeşte oare acest lucru, de exemplu, următoarea rezoluţie revanşardă a Bundestagului de la Bonn : „Guvernul este însărcinat să aducă la cunoştinţa ţărilor participante la tratatul cu privire la armata europeană că actualele graniţe ale Germaniei, atît în Răsărit, cît şi în Apus, nu satisfac nicidecum Republica Federală".

Nu este de mirare că în toate ţările, în special în ţările europene, inclusiv Franţa, o largă mişcare socială care ţine seama de învăţămintele celor două războaie mondiale trecute se împotriveşte cu hotărîre ratificării acestui tratat atît de primejdios pentru poporul francez, pentru toate ţările vecine cu Germania occidentală, pentru toate popoarele iubitoare de pace. Eşecul acestui tratat în Franţa a constituit o mare victorie a forţelor păcii. Eşecul acestui tratat a fost totodată o lovitură serioasă dată politicii „de pe poziţii de forţă". Acest eşec a constituit un avertisment serios pentru inspiratorii unui război, pentru propagandiştii şi organizatorii acestuia. Partizanii „C.D.E."-ului deplîng bine înţeles insuccesul suferit de acest tratat ca pe o mare nenorocire. Ei continuă totodată să caute noi variante, care să poată asigura succesul planurilor lor, asemănătoare celor care urmăreau crearea „comunităţii defensive europene". Cît de mult diferă interesele ţărilor lagărului păcii de cele ale conducătorilor ţărilor din lagărul opus ! Respingerea tratatului „C.D.E." de către Adunarea Naţională franceză dovedeşte în mod convingător cît de străină intereselor popoarelor iubitoare de pace este politica creării unor grupări de state în Europa, opuse unele altora. Este firesc faptul că hotărîrea amintită a parlamentului francez a fost primită cu satisfacţie de toţi cei care, nu în vorbe ci în fapte, sînt pentru o securitate reală a popoarelor Europei, pentru întărirea păcii generale.

Popoarele iubitoare de pace consideră acest act ca un noroc pentru destinele lumii. Alţii sînt înclinaţi să-l considere ca o nenorocire pentru destinele lumii. Două poziţii deosebite ; fiecare din ele vorbeşte de la sine.

Problema securităţii europene este cu totul inseparabilă de problema germană. Într-o problemă, ca şi în cealaltă, există două linii politice, principiul deosebite : una — pentru o Germanie unificată, iubitoare de pace, democratică şi pentru crearea unui guvern provizoriu pe întreaga Germanie în scopul realizării acestui program, unificarea Germaniei urmînd a fi înfăptuită pe baza unor alegeri cu adevărat libere şi democratice în întreaga Germanie, în vederea convocării unei adunări constituante pe întreaga Germanie. Cea de a doua linie şi-a găsit expresia în planul celor trei puteri occidentale, care se caracterizează prin încercarea de a lega viitorul guvern al întregii Germanii pe termen de 50 ani prin obligaţia de a înfăptui, după cum se spune în plan, — „drepturile şi îndatoririle internaţionale" ale guvernului de la Bonn.

Trebuie să reamintim, pe de altă parte, că la baza tratatului general european propus de Uniunea Sovietică, stă principiul apărării colective a statelor participante la tratatul general european împotriva unei agresiuni armate în Europa, îndreptată împotriva unuia sau a cîtorva state participante la tratat. Statele participante la tratat se obligă să nu participe la nici o coaliţie sau alianţă, să nu încheie nici un fel de acorduri ale căror scopuri sînt în contradicţie cu ţelurile asigurării securităţii colective în Europa. Un asemenea sistem european ar crea astfel condiţii reale de securitate în Europa. El ar constitui un pas serios înainte în această problemă importantă şi ar crea condiţii mai favorabile şi pentru reglementarea problemei germane pe baza creării unei Germanii unite, iubitoare de pace, independente şi democrate.

În discursul rostit în Adunarea Generală, Dulles a atins şi problema austriacă, făcînd o încercare nereuşită de a prezenta lucrurile ca şi cum în momentul cînd se părea că tratatul austriac putea fi deja semnat, Uniunea Sovietică ar fi formulat noi condiţii. Aceasta nu corespunde realităţii. În ceea ce priveşte fondul tratatului de stat cu Austria, cele patru puteri au căzut de acord încă în anul 1949, cu excepţia a numai cîtorva puncte. Dar tocmai puterile occidentale au fost acelea care au prezentat pe neaşteptate noi propuneri, sub forma aşa-numitului tratat prescurtat atît de inacceptabil în esenţa lui, încît peste aproape doi ani S.U.A., Anglia şi Franţa au renunţat ele însele la acest tratat prescurtat. În această perioadă au avut însă loc evenimente care nu puteau fi ignorate şi care reclamau ca în tratatul cu Austria să fie prevăzut ca Austriei să nu-i fie impuse planurile unui nou anschluss cu Germania, unei noi alianţe militare agresive între Germania şi Austria şi să fie asigurată calea spre o dezvoltare democratică şi paşnică a Austriei. Împotriva acestui lucru obiectează însă cu încăpăţînare S.U.A. Iată cum stau lucrurile cu tratatul austriac.

O mare importanţă are reglementarea problemei coreene.

După cum se ştie, la Geneva nu s-a putut obţine rezolvarea pozitivă a problemei coreene. Problema coreeană trebuie să fie însă grabnic rezolvată atît în interesul unificării naţionale a Coreei, cît şi în interesul asigurării păcii generale.

Acest lucru este cu atît mai necesar cu cît, după cum se ştie, lisînmaniştii îşi continuă încercările sistematice de a submina armistiţiul din Coreea şi a dezlănţui din nou războiul împotriva poporului coreean.

Necesitatea reglementării problemei coreene a devenit extrem de acută. De aceea, Adunarea Generală trebuie să depună toate eforturile pentru a asigura rezolvarea acestei probleme. La conferinţa de la Geneva delegaţiile U.R.S.S., R. P. Chineze şi R. P. D. Coreene au prezentat propuneri constructive cu privire la reglementarea paşnică a acestei probleme. Cu ocazia discutării problemei coreene la conferinţa de la Geneva s-a ajuns la o apropiere între punctele de vedere ale delegaţiilor sovietică şi britanică, care au considerat în egală măsură că este important să se stabilească principiile fundamentale pentru realizarea unui acord în problema coreeană. Aceasta ar constitui un pas înainte în pregătirea restabilirii unităţii naţionale a Coreei. Totuşi, reprezentanţii altor delegaţii nu au sprijinit această poziţie. În ciuda faptului că la conferinţa de la Geneva nu s-a reuşit să se realizeze un progres în discutarea problemei coreene, delegaţia R.P.D. Coreene a prezentat propuneri concrete în vederea reglementării acestei probleme, în complectarea cărora delegaţia sovietică a propus proiectul ei de Declaraţie, în care se spune :

„Statele participante la conferinţa de la Geneva au căzut de acord ca pînă la reglementarea definitivă a problemei coreene pe baza creării unui stat coreean unit, independent şi democrat, nu trebuie să fie întreprinse nici un fel de acţiuni care ar putea să pericliteze menţinerea păcii în Coreea.

Participanţii la conferinţă îşi exprimă convingerea că atît Republica Populară Democrată Coreeană cît şi Republica Coreea vor acţiona, în conformitate cu prezenta declaraţie, în interesul păcii".

Noi considerăm că statele respective trebuie să-şi continuie eforturile în vederea realizării unor acorduri pentru reglementarea paşnică a problemei coreene pe baza creării unui stat unit, independent şi democrat.

★ ★ ★

Eşecul „C.D.E." în Europa, precum şi eşecul planurilor cercurilor reacţionare de a nu admite încetarea operaţiunilor militare în Indochina nu au împiedicat însă aceste cercuri de a face noi încercări pentru a pune piedici în calea slăbirii încordării internaţionale, favorizînd pregătirea unui nou război mondial. Este în afară de orice îndoială că o asemenea încălcare a constituit-o conferinţa de la Manilla, unde cîteva state, în frunte cu S.U.A., au căzut de acord asupra organizării unui nou bloc care urmăreşte aceleaşi scopuri ca şi blocul Atlanticului de nord. Planul aşa-numitei „apărări" a Asiei de sud-est este conceput cu intenţia de a înfăptui cu ajutorul cîtorva ţări asiatice o intervenţie armată în Asia, o intervenţie, ca să zicem aşa, pe „bază colectivă", după expresia unor inspiratori ai acestor planuri. Acest plan este analog cu planul războiului din Coreea : organizarea unei intervenţii străine cu participarea cîtorva ţări asiatice neimportante, pentru camuflarea interesului deosebit al colonialiştilor în dominarea acestei regiuni ; acest plan este un plan de înăbuşire a mişcării de eliberare naţională din ţările Asiei de sud-est şi este legat de planul perfid de a folosi popoarele asiatice unele împotriva altora.

Se plănuieşte din nou folosirea numelui şi drapelului Organizaţiei Naţiunilor Unite, care trebuie să dea „sancţiunea morală" acestei acţiuni războinice, organizate pentru a apăra, după cum au declarat reprezentanţii Departamentului de Stat, „unele importante interese puse în joc", ei avînd în vedere mai cu seamă interesele Statelor Unite. Ce fel de interese sînt acestea ? Din procesul verbal oficial al Comisiei senatoriale, dat atunci publicităţii, reiese că în legătură cu interesele S.U.A. în Indochina, dl. Dulles a declarat următoarele :

„Interesele Statelor Unite în această regiune sînt strîns legate din punct de vedere strategic de aşa-numitul lanţ al insulelor de lîngă litoral. Acest lanţ al insulelor de lîngă litoral are în fond două baze continentale : la nord — Coreea continentală, iar la sud — sperăm — Indochina. Mai departe, între ele, sînt situate insulele — Japonia, Riukiu, inclusiv Okinawa, Formoza, Filipinele, Australia şi Noua Zeelandă. Statele Unite au într-o formă sau alta convenţii cu privire la asigurarea securităţii cu fiecare din aceste regiuni, convenţii care în unele cazuri nu există sub formă de tratat, „dar care sînt totuşi foarte reale şi foarte eficace". Ceva mai tîrziu, dl. Dulles a vorbit din nou despre această chestiune. Despre Indochina el a spus : „Ea este o „strachină de orez... Este o regiune bogată în materii prime, ca cositor, petrol, cauciuc, minereu de fier". Pierderea Chinei continentale a fost pentru S.U.A. — potrivit spuselor lui — „o mare catastrofă", iar această „catastrofă" ar fi agravată dacă i s-ar adăuga „pierderea a milioane de oameni, uriaşe resurse economice şi poziţii strategice în Asia de sud-est şi în insulele Pacificului".

Toate aceste mărturisiri nu lasă nici o îndoială asupra faptului că constituirea blocului de la Manilla urmăreşte scopul de a înlesni monopolurilor imperialiste posibilitatea de a exploata nestînjenite şi pe viitor bogăţiile naturale ale ţărilor Asiei precum şi popoarele acestor ţări, ceea ce preocupă mai cu seamă monopolurile americane, pretendente la „conducerea lumii", lucru pe care îl împiedică succesele mişcării de eliberare naţională în Orient şi în Asia.

Concomitent cu organizarea blocului de la Manilla se desfăşoară activitatea practică a reprezentanţilor statelor majore şi altor specialişti în domeniul elaborării planurilor unui nou război mondial. Se încearcă totodată construirea întregului sistem al acestor măsuri militare pe baza planului aşa-zisei „contralovituri concentrate". Planul aşa-zisei „contralovituri concentrate" nu este în esenţă altceva decît planul pregătirii unui război preventiv. Afirmaţiile potrivit cărora această lovitură ar fi o contralovitură au un caracter vădit artificial. Ele sînt menite să inducă în eroare opinia publică, să sugereze ideea că operaţiunile militare în curs de pregătire ar constitui doar răspunsul la o agresiune, deşi mitul despre o agresiune care s-ar pregăti împotriva S.U.A. a fost de mult demascat. La baza planului aşa-zisei „contralovituri concentrate" stă tendinţa vădită de a dezlănţui un război preventiv : de a lovi primul. Pregătindu-se pentru aşa-zisa „contralovitură concentrată", organizatorii acestei pregătiri pornesc de la premiza că este în avantajul generalilor americani să înceapă ei înşişi războiul împotriva unui duşman imaginar.

Asemenea planuri constituie o repetare a dementelor planuri hitleriste ale războiului fulger, sau a planurilor militariştilor japonezi care au atacat S.U.A. la Pearl-Harbour. Făcînd publicitate acestor planuri de „contralovituri concentrate", Dulles a declarat într-unul din discursurile sale de la începutul acestui an că S.U.A. trebuie să lovească în orice parte a lumii — „în Arctica şi Tropice, în Asia, în Orientul Apropiat şi Europa, pe mări, pe uscat şi în aer cu ajutorul armelor vechi şi noi".

Şi mai precis a dezvăluit sensul politicii aşa-zisei „contralovituri" fostul preşedinte al Comisiei pentru energia atomică, dl. Dean, care întreţine strînse legături cu dl. Dulles. În revista „Buletinul savanţilor atomişti", dl. Dean a îndemnat făţiş la un război atomic preventiv împotriva Uniunii Sovietice.

În acelaşi spirit s-a pronunţat şi preşedintele comisiei pentru energia atomică, Strauss, în cadrul comisiei senatoriale pentru alocări, care a declarat că „după părerea grupului mixt al şefilor de stat major, trebuie să fie folosit în întregime avantajul armei termonucleare pentru a asigura superioritatea S.U.A.".

În conformitate cu orientarea spre o largă folosire a armelor atomice şi cu hidrogen — această armă tipic ofensivă — se iau măsuri pentru introducerea la maximum în armată a armei atomice, a rachetelor de artilerie cu încărcătură atomică de tipul „Honest John", „Caporal", „Regules" etc. etc. Militariştii înveteraţi ştiţă patimile războinice prin propaganda în favoarea puterii artileriei atomice, care, spun ei, va fi capabilă, pasă-mi-te, să facă „breşe uriaşe" în frontul inamicului în timp ce unităţile atacante se vor „năpusti" în aceste „breşe" pentru a desăvîrşi victoria...

Totul merge ca pe roate. Despre fleacăreala unor asemenea zurbagii, la noi se spune : „Pe hîrtie pare uşor, dar rîpele au fost uitate. Şi totuşi, ele trebuie trecute". Într-adevăr, acest lucru nu trebuie uitat.

Faptul că în politica S.U.A. problema stocării armelor atomice stă pe primul plan poate fi constatat din raportul semestrial al comisiei pentru energia atomică a S.U.A. Din acest raport aflăm, de pildă, că „rezervele naţionale de arme atomice, care cresc rapid din punct de vedere al cantităţii generale, oglindesc tendinţa spre o sporire a varietăţii şi multilateralităţii acestor arme. Dezvoltarea acestei „familii de arme" a lărgit sfera folosirii militare a materialelor dezagregabile accesibile. Concomitent cu dezvoltarea armelor atomice, începînd din 1950 s-au efectuat lucrări de cercetare coordonate în domeniul armelor termonucleare. A fost adoptată o hotărîre politică naţională de a folosi toate posibilităţile pentru a asigura Statelor Unite posibilitatea de a-şi menţine superioritatea. Preşedintele a dat comisiei dispoziţii ca, potrivit acestei hotărîri, să continuie în cursul anului 1954 producţia de arme atomice".

După cum se ştie, bugetul este cea mai fidelă oglindă a vieţii unui stat. Dacă se compară cheltuielile militare ale S.U.A. pe anul bugetar curent cu cheltuielile bugetare pentru asigurările sociale, ocrotirea sănătăţii, învăţămîntul public şi construcţia de locuinţe, rezultă că bugetul alocă pentru toate aceste scopuri doar 4,2% din totalul cheltuielilor, în timp ce 66% sînt prevăzute pentru scopuri militare directe. Această comparaţie vorbeşte de la sine.

Cifrele citate mai sus, caracteristice actualului buget al S.U.A., pot de asemenea servi drept o ilustrare grăitoare a ceea ce înseamnă în realitate politica „de pe poziţii de forţă", a felului în care ea apasă ca o povară grea pe umerii contribuabililor care sînt siliţi să îndure lipsuri serioase în domeniul învăţămîntului public, ocrotirii sănătăţii şi asigurărilor sociale.

Pe de altă parte, cele mai mari monopoluri, în mîinile cărora sînt concentrate toate comenzile de materiale de război, realizează profituri fabuloase din producţia de arme atomice. Producţia energiei atomice în scopuri paşnice nu prezintă pentru ele un interes mare din punct de vedere economic, ca de altfel nici pentru cercurile politice conducătoare din S.U.A. Nu este întîmplător că, după cum se află din surse competente, în S.U.A. va fi pus în funcţiune un

Cuvîntarea tov. A. I. Vîșinski la O. N. U.

(Urmare din pag. 3-a)

țiune a acestei centrale electrice în U.R.S.S. a marcat începutul unei adevărate revoluții tehnico-industriale. Acest fapt a întărit credința în mărețul viitor al energiei atomice puse în slujba nevoilor pașnice ale omenirii, dar a stîrnit totodată o serioasă neliniște în lagărul militariștilor care, după cum se știe, nu sînt interesați în dezvoltarea producției de energie atomică în scopuri pașnice. Numeroase fapte arată că aceste cercuri acordă prea puțină importanță unui asemenea progres și își concentrează toată atenția și toate eforturile asupra dezvoltării la maximum a producției de arme atomice. Ele continuă încă să-și facă socotelile pe baza pretinsei lor superiorități în armamentul atomic pe de o parte, și pe menținerea și agravarea continuă a încordării internaționale, pe de altă parte. Agiotajul pe baza unei conjuncturi de război și politica de pe poziții de forță ar conveni mai bine acestor cercuri: o asemenea politică convine de asemenea unor cercuri militare influente, reprezentate de personalități militare cum sînt amiralul Radford și generalul Gruenther, care în momentul de față se ocupă cu elaborarea așa-numitei strategii cu mare rază de acțiune, în centrul căreia se află războiul preventiv în care să fie folosite armele atomice și cu hidrogen. În țările occidentale, și mai ales în S.U.A., anul trecut a fost un an de intensă goană a înarmărilor. În S.U.A. acest fapt s-a manifestat îndeosebi prin stocarea de arme atomice și cu hidrogen, ceea ce și-a găsit expresia și în sporirea cheltuielilor comisiei pentru energia atomică, ajungîndu-se la o sumă care este cea mai mare din cele cheltuite în aceste scopuri în toți acești ani. Astfel, a continuat cursa intensă de transformare, ca să folosim cuvintele d-lui Dulles, a energiei atomice într-un instrument al morții, în loc de a fi un izvor de bogăție.

Încă anul trecut, în legătură cu propunerea din 8 decembrie, guvernul sovietic a scos în evidență marea însemnătate a unui fapt ca posibilitatea practică de folosire a energiei atomice în scopuri pașnice, declarîndu-se de acord să înceapă tratative în această problemă. La 30 ianuarie — 2 februarie 1954, guvernul sovietic a remis guvernelor S.U.A., Angliei și Franței proiectul unei declarații cu privire la renunțarea necondiționată la folosirea armelor atomice, cu hidrogen și a celorlalte tipuri de arme de exterminare în masă. În preambulul acestei declarații se sublinia hotărîrea de a salva omenirea de primejdia unui război nimicitor în care ar fi folosite armele atomice, cu hidrogen și alte arme de exterminare în masă.

Totodată s-a subliniat năzuința de a contribui prin toate mijloacele la folosirea descoperirilor științifice în domeniul energiei atomice numai în scopuri pașnice pentru binele popoarelor, pentru ușurarea condițiilor lor de trai. Guvernul sovietic a pornit în această problemă de la principiul că nu o parte, ci întreaga masă de materiale atomice trebuie să fie destinată în întregime scopurilor pașnice, astfel încît cuceririle științei în acest domeniu să servească nu scopurilor războiului și exterminării în masă a oamenilor, ci scopurilor înfloririi vieții economice și culturii. Guvernul sovietic pornește de la faptul că aceasta ar deschide posibilități nemaiîntîlnite pentru ridicarea industriei, agriculturii și transporturilor, pentru folosirea în medicină, pentru perfecționarea tehnicii și progresul continuu al științei. Guvernul sovietic pornește totodată de la faptul că propunerea S.U.A. din 8 decembrie nu contribuie la înlăturarea primejdiei războiului atomic, care provoacă în multe țări neliniște tot mai mare, mai cu seamă datorită apariției noilor tipuri de arme atomice și cu hidrogen cu o putere de distrugere tot mai sporită. În ce privește noul punct de pe ordinea de zi „colaborarea internațională în chestiunea folosirii pașnice a energiei atomice", la această problemă ne vom întoarce mai tîrziu, după primirea unor propuneri mai concrete și a materialelor în legătură cu ele.

Recent s-a dat publicității corespondența dintre U.R.S.S. și S.U.A. cu privire la această problemă. Această corespondență oferă deplina posibilitate de a cunoaște pe de-a-ntregul poziția Uniunii Sovietice în problema măsurilor îndreptate spre folosirea energiei atomice în scopuri pașnice. În acest sens nu poți decît să-ți exprimi mirarea față de încercările făcute de dl. Dulles în cuvîntarea rostită în Adunarea Generală, precum și de d. Lodge în Comitetul General, care au declarat că guvernul sovietic ar fi respins propunerea privind tratativele asupra măsurilor pentru folosirea în scopuri pașnice a energiei atomice. Pentru a arăta întreaga lipsă de temei a unor asemenea afirmații, este suficient să ne referim, de pildă, la pasajul din Nota memorială a guvernului sovietic remisă Statelor Unite ale Americii la 27 aprilie în care se spune: „Întrucît năzuința permanentă a guvernului U.R.S.S. este de a contribui la întărirea păcii între popoare, iar în actualele condiții de a contribui în special la înlăturarea primejdiei războiului atomic, guvernul sovietic a declarat că este gata să ia parte la tratativele respective".

În Nota memorială din 22 septembrie, al cărei conținut era desigur cunoscut și d-lui Dulles și d-lui Lodge încă din ajunul cuvîntărilor lor de la O.N.U., se spune explicit că guvernul sovietic „este gata să continuie aceste tratative pentru examinarea atît a propunerii guvernului sovietic, cît și a propunerii guvernului S.U.A.".

Sînt de asemenea lipsite de orice temei încercările de a prezenta poziția Uniunii Sovietice în această problemă ca o poziție legată de anumite condiții prealabile în ce privește participarea Uniunii Sovietice la măsurile în vederea folosirii în scopuri pașnice a energiei atomice. Nu poate să rămînă nerelevat nici faptul că propunerea din 8 decembrie trece sub tăcere problema inadmisibilității folosirii armelor atomice și ignorează cererile insistente ale popoarelor de a se interzice arma atomică și de a o scoate din armamentele statelor. O astfel de poziție în această problemă nu corespunde intereselor menținerii păcii și asigurării securității popoarelor. Uniunea Sovietică consideră necesară realizarea unui acord internațional care să asigure interzicerea folosirii energiei atomice în scopuri militare și să facă posibilă folosirea ei numai pentru necesități pașnice. În ce privește propunerea noastră ca statele să renunțe la folosirea armelor atomice și cu hidrogen, nu poate să existe îndoială că necesitatea unui asemenea acord nu numai că nu a dispărut, dar a devenit și mai imperioasă. Nu se poate admite ca măsurile în vederea folosirii în scopuri pașnice a energiei atomice să se transforme în folosirea energiei atomice pentru continuarea cursei înarmărilor atomice. Or, un asemenea pericol există. Acest fapt este arătat și de d. Bernard Baruch, coautor al cunoscutului plan de control al energiei atomice — Acheson-Baruch-Lilienthal — care în broșura sa „Filozofia timpurilor noastre" recunoaște un lucru important. În această broșură d. Baruch scrie: „Oricare ar fi contribuția adusă la acest pool internațional, diferite state ar mai păstra o mare parte a materialelor dezagregabile existente pentru a da dezvoltare armei atomice și altor arme nucleare. Primejdia unui atac atomic nu ar scădea, cursa înarmărilor atomice nu ar slăbi".

Numeroase fapte din anul acesta arată că, în politica lor externă, S.U.A. se bazează ca și în trecut pe politica de forță. Potrivit cu aceasta, în centrul acestei politici, plănuind diferite măsuri de stat cu caracter militar, este pusă arma atomică, declarată în mod oficial drept bază a unei desfășurări eficace a politicii externe americane. O asemenea politică dă naștere în țară unei psihoze de război, atîță vrajbă și ură față de alte popoare, încurajează propaganda în favoarea unui nou război mondial, ceea ce inevitabil atrage după sine goana înarmărilor, organizarea de noi și noi baze pe teritorii străine, înjghebarea de noi blocuri militare, camuflate prin declarații false despre o pretinsă apărare împotriva unui pericol imaginar din partea țărilor comuniste.

Succesele conferinței de la Geneva, care a răsturnat calculele agresive ale adepților politicii „de pe poziții de forță", precum și eșecul suferit de politica externă americană în lupta pentru ratificarea tratatului cu privire la așa-zisa „comunitate defensivă europeană", cît și eșecul eforturilor de a se împiedica încetarea focului în Indochina, împing cercurile reacționare din anumite țări, inclusiv S.U.A. și aliații lor occidentali, la noi încercări de a nu admite slăbirea încordării internaționale și normalizarea relațiilor internaționale.

Este în afară de orice îndoială că și aceste încercări sînt sortite eșecului, întrucît voința de pace a popoarelor se întărește tot mai mult, iar forțele războiului slăbesc tot mai mult.

Politica „de pe poziții de forță" servește monopolurilor americane și ca un important mijloc pentru menținerea conjuncturii militare la un nivel cît se poate de înalt, în speranța de a împiedica evoluția ciclului de criză în care au intrat Statele Unite ale Americii, cît și în speranța unor noi îmbogățiri de pe urma livrărilor militare.

Fenomenele de criză din S.U.A. exercită o serioasă influență negativă și asupra situației economice din celelalte țări occidentale, precum și asupra situației economice a țărilor agrare și coloniale. Politica economică a S.U.A. cu tarifele ei ridicate, cu legile care prevăd achiziționarea preferențială a mărfurilor americane, etc., îngreunează exportul Europei occidentale în S.U.A., provoacă o „foame de dolari", la a cărei intensificare contribuie măsurile S.U.A. cu privire la îngrădirea comerțului, embargoul față de R. P. Chineză și R.P.D. Coreeană și celelalte măsuri similare care pricinuesc pagube mari țărilor din Europa occidentală. Europa occidentală ar putea ușor să desființeze „foamea de dolari" dacă ar fi eliberată de restricțiile impuse comerțului ei cu U.R.S.S., R. P. Chineză și țările de democrație populară. Potrivit calculelor experților, restabilirea importului din Europa răsăriteană, U.R.S.S., R. P. Chineză, sub forma în care a existat înainte de intrarea în vigoare a legii Battle și a celorlalte măsuri restrictive asemănătoare, ar da țărilor din Europa occidentală posibilitatea să economisească numai la asemenea mărfuri ca grîu, porumb și orz, tutun brut, material lemnos, petrol brut și produse de petrol, cca. 600 milioane de dolari.

Este limpede necesitatea urgentă a înlăturării barierelor artificiale din calea normalizării relațiilor comerciale și a celor economice în general. Aceasta corespunde intereselor vitale, fundamentale, ale tuturor popoarelor. Aceasta corespunde intereselor păcii și securității internaționale. Este absolut firească larga mișcare din lumea întreagă pentru normalizarea relațiilor economice internaționale, îndeosebi a celor comerciale. Nu se poate să nu se releve că într-una din ultimele dări de seamă ale Oficiului pentru operațiile în străinătate ale S.U.A. se spune că „în Europa se răspîndește tot mai mult părerea că comerțul dintre Răsărit și Apus are mari perspective, că pentru țările occidentale acest comerț ar putea constitui un adevărat corn al abundenței de natură să le salveze de la șomaj, mizerie și dificultăți valutare, de natură să pună bazele unei păci îndelungate și trainice".

Atunci, domnilor, despre ce este vorba? În ce constă problema? Ea constă în barierele de genul legii Battle, de genul diferitelor restricții care trebuie înlăturate pentru a justifica speranțele de pace.

Uniunea Sovietică pășește pe această cale, lărgind și dezvoltînd relațiile sale cu toate țările dispuse să acționeze în aceeași direcție.

Uniunea Sovietică lărgește an de an relațiile sale comerciale cu străinătatea. Actualmente volumul comerțului exterior al Uniunii Sovietice a sporit de peste două ori în comparație cu anul 1948. Relațiile externe ale U.R.S.S. cu țările occidentale se dezvoltă necontenit, împrospătînd atmosfera politică internațională cu un suflu de încredere și respect față de interesele și avantajele reciproce.

Politica Uniunii Sovietice în ce privește comerțul exterior este îndreptată spre întărirea și dezvoltarea liberă, largă, a relațiilor economice internaționale, ea face parte integrantă din politica externă a Uniunii Sovietice, care exprimă voința fermă a poporului sovietic de a trăi în pace și în prietenie cu toate popoarele, de a întări pacea și securitatea internațională.

Acum peste 30 de ani, în legătură cu conferința de la Genua, marele fondator al Statului Sovietic, V. I. Lenin, a atras atenția asupra posibilității și chiar a inevitabilității colaborării între Republica Sovietică și țările capitaliste:

„Doar interesele cele mai urgente, vitale, practice și care s-au manifestat acut în ultimii ani ale tuturor puterilor capitaliste cer dezvoltarea, reglementarea și lărgirea comerțului cu Rusia. Iar din moment ce asemenea interese există, pot fi discuții, pot fi dispute, se pot ivi divergențe în diferite combinații, — este chiar foarte probabil că se va ajunge la divergențe — dar totuși, în cele din urmă, această necesitate economică fundamentală își va croi singură drumul... se poate spune cu destulă siguranță că dezvoltarea unor relații comerciale juste între Republica Sovietică și tot restul lumii capitaliste va merge inevitabil mai departe". (Vol. 33 pag. 236-237 ed. rusă).

Uniunea Sovietică apără cu fermitate și consecvență poziția păcii, insistînd asupra luării unor măsuri serioase și radicale în stare să înlăture primejdia unui nou război mondial, să preîntîmpine astfel noi dezastre fără număr și pierirea a milioane și milioane de oameni.

La fiecare sesiune Uniunea Sovietică și-a consacrat activitatea și și-o consacră și în prezent eforturilor în vederea rezolvării cu succes a acestei sarcini importante. Uniunea Sovietică este profund încredințată că Adunarea Generală trebuie și poate să rezolve această sarcină, îndeplinind voința popoarelor care cer pace și securitate.

Potrivit cu cele expuse, delegația Uniunii Sovietice prezintă spre examinare celei de a 9-a sesiuni a Adunării Generale următorul proiect de rezoluție:

„Cu privire la încheierea unei convenții internaționale (tratat) în problema reducerii armamentelor și a interzicerii armelor atomică, cu hidrogen și a celorlalte tipuri de arme de exterminare în masă.

I. Adunarea Generală însărcinează Comisia O.N.U. pentru dezarmare să elaboreze și să prezinte spre aprobare Consiliului de Securitate un proiect de convenție (tratat) internațională, care să aibă drept scop întărirea păcii și securității internaționale și care să prevadă interzicerea armelor atomică, cu hidrogen și a celorlalte tipuri de arme de exterminare în masă, cu înlăturarea lor din armamentele statelor, reducerea simțitoare a armamentelor și instituirea unui control internațional asupra înfăptuirii acestor hotărîri, luîndu-se drept bază propunerile Franței și Angliei din 11 iunie 1954.

În conformitate cu aceasta, convenția (tratatul) urmează să cuprindă următoarele principii fundamentale:

1. Înfăptuirea concomitentă a măsurilor arătate mai jos: a) statele reduc în decurs de șase luni (sau un an) armamentele, forțele lor armate și alocațiile pentru necesități militare prevăzute în bugetele de stat, în proporție de 50% din normele convenite. Reducerea armamentelor și forțelor armate se efectuează pornindu-se de la nivelul armamentelor și forțelor armate existent la 31 decembrie 1953, iar reducerea alocațiilor, pornind de la nivelul cheltuielilor efectuate pentru necesități militare în decursul anului care a luat sfîrșit la 31 decembrie 1953.

b) pentru a supraveghea îndeplinirea de către state a obligațiilor privind reducerea armamentelor și forțelor armate, prevăzute în subpunctul „a", se înființează pe lîngă Consiliul de Securitate o comisie internațională provizorie de control cu dreptul de a cere din partea statelor informațiile necesare referitoare la aplicarea măsurilor de reducere a armamentelor și forțelor armate. Comisia va lua măsurile necesare pentru a supraveghea îndeplinirea de către stat a obligațiilor asumate cu privire la reducerea armamentelor și forțelor armate și a alocațiilor pentru necesități militare. Statele vor prezenta periodic comisiei, în termenele stabilite, informații asupra aplicării măsurilor prevăzute în convenție.

2. Se prevede ca după efectuarea măsurilor arătate în punctul 1 să se efectueze concomitent următoarele măsuri:

a) statele reduc în decurs de șase luni (sau un an) armamentele și forțele lor armate precum și alocațiile pentru necesități militare prevăzute în bugetele de stat pentru restul de 50% din normele convenite, pornind de la nivelul armamentelor și forțelor armate existent la 31 decembrie 1953, iar alocațiile — pornind de la nivelul cheltuielilor efectuate pentru necesități militare în decursul anului care a luat sfîrșit la 31 decembrie 1953;

b) se înfăptuiește interzicerea totală a armelor atomică, cu hidrogen și a celorlalte tipuri de arme de exterminare în masă, cu interzicerea producției acestor tipuri de arme și înlăturarea lor complectă din armamentele statelor; toate materialele atomice existente se folosesc numai în scopuri pașnice.

Înfăptuirea acestor măsuri trebuie terminată nu mai tîrziu decît înfăptuirea măsurilor pentru reducerea armamentelor și forțelor armate, prevăzute în punctul 2 (a), iar producția de arme atomice și cu hidrogen încetează imediat ce începe reducerea armamentelor și forțelor armate și a alocațiilor pentru necesități militare cu restul de 50% din normele convenite;

c) statele înființează un organ internațional permanent care să înfăptuiască controlul asupra îndeplinirii convenției (tratatului) cu privire la interzicerea armelor atomică, cu hidrogen și a celorlalte tipuri de arme de exterminare în masă, la încetarea producției acestor tipuri de arme, cu înlăturarea lor din armamentele statelor și cu privire la reducerea armamentelor, forțelor armate și alocațiilor pentru necesități militare. Un asemenea organ internațional va dispune permanent de împuternicirile de a exercita un control, inclusiv dreptul de inspecție, în măsura necesară pentru a asigura îndeplinirea de către toate statele a convenției menționate.

II. În ce privește propunerea cuprinsă în memorandumul franco-englez din 11 iunie 1954, cu privire la „interzicerea folosirii armei nucleare, cu excepția folosirii acesteia în scopuri de apărare împotriva agresiunii", Adunarea Generală însărcinează Comisia O.N.U. pentru dezarmare să studieze și să prezinte o asemenea problemă și să prezinte recomandările sale".

Domnule președinte, domnilor delegați, prezentînd aceste propuneri, delegația Uniunii Sovietice este ferm convinsă că ele vor fi primite cu cea mai mare atenție, că aceste propuneri reprezintă calea care va ajuta O.N.U. să-și îndeplinească datoria ei în lupta împotriva primejdiei folosirii armei atomice, în lupta împotriva cursei înarmărilor, în lupta împotriva primejdiei unui nou război, pentru pace și securitatea popoarelor.

Deschiderea la Pekin a Expoziției realizărilor economice și culturale ale U. R. S. S.

PEKIN 2 (Agerpres). — La 2 octombrie a avut loc la Pekin deschiderea Expoziției realizărilor economice și culturale ale U.R.S.S.

La deschidere au fost de față Liu Șaoți, președintele Comitetului permanent al Adunării reprezentanților populari din întreaga Chină, Ciu En-lai, premierul Consiliului de stat și ministrul Afacerilor Externe al R. P. Chineze, precum și alți reprezentanți ai vieții publice din Pekin, numeroși oaspeți străini, șefii și membrii ambasadelor și legațiilor străine acreditați la Pekin, ziariști chinezi și străini.

La deschiderea expoziției au fost de față membrii delegației guvernamentale a U.R.S.S. în frunte cu N. S. Hrușciov, precum și șefii și membrii celorlalte delegații guvernamentale sosite la Pekin pentru a participa la sărbătorirea celei de a 5-a aniversări a constituirii R. P. Chineze.

În cadrul mitingului care a avut loc au luat cuvîntul Ci Ciao-din, secretar al comitetului chinez pentru sprijinirea dezvoltării comerțului internațional, P. F. Iudin, ambasadorul U.R.S.S. în R. P. Chineză, E Țzi-ciuan, ministrul comerțului exterior al R. P. Chineze, Nesterov, președintele Camerei de Comerț a U.R.S.S.

Scrisoarea adresată de A. I. Vîșinski președintelui Adunării Generale a O. N. U.

NEW YORK 2 (Agerpres). — TASS transmite:

A. I. Vîșinski, șeful delegației U.R.S.S. la cea de a 9-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U., a adresat președintelui Adunării Generale o scrisoare în care se spune:

„Prin prezenta am onoarea a vă ruga să includeți pe ordinea de zi a celei de a 9-a sesiuni a Adunării Generale, ca o problemă importantă și urgentă, punctul „Cu privire la încheierea unei convenții internaționale în problema reducerii armamentelor și interzicerii armelor atomică, cu hidrogen și a celorlalte tipuri de arme de exterminare în masă".

Vă rog, domnule președinte, să dispuneți difuzarea proiectului de rezoluție anexat în această problemă ca document oficial al Adunării Generale".

Lucrările sesiunii Adunării Generale a O. N. U.

NEW YORK 2 (Agerpres).—TASS

La ședința plenară din 30 septembrie a Adunării Generale a O.N.U. au continuat discuțiile generale la care au luat parte reprezentanții Indoneziei, Uniunii Sovietice și Greciei.

Reprezentantul Indoneziei, ministrul Afacerilor Externe Sunarjo, a declarat că țara sa se pronunță cu hotărîre pentru controlul internațional al energiei atomice și „chiar pentru interzicerea totală a armelor atomice și a altor feluri de arme moderne de exterminare în masă". Reprezentantul Indoneziei s-a pronunțat în mod nefavorabil asupra creării diferitelor alianțe și grupări regionale și a declarat că Indonezia este hotărîtă să se țină la o parte de asemenea alianțe și grupări. „Ducînd o politică externă independentă activă, și nu o simplă politică de neutralitate — a declarat Sunarjo — nealăturîndu-ne nici uneia din părți în „războiul rece", credem că vom putea servi mai eficace înfăptuirea deplină a independenței și suveranității noastre".

Referindu-se la restabilirea drepturilor legitime ale Republicii Populare Chineze în organismele O.N.U., el a declarat că Indonezia „continuă să sprijine reprezentarea R. P. Chineze în O.N.U." În actuala situație internațională — a declarat el — reprezentarea R. P. Chineze în O.N.U. „va contribui fără îndoială la stabilizarea situației în Asia și la rezolvarea problemelor care privesc întreaga lume".

Adunarea Generală a ascultat cu mare atenție cuvîntarea șefului delegației U.R.S.S., A. I. Vîșinski.

Spre deosebire de zilele anterioare, de la începutul lucrărilor Adunării Generale, sala de ședințe a Adunării Generale era arhiplină. Delegațiile multor țări au venit la ședință cu toți membrii lor pentru a asculta cuvîntarea reprezentantului U.R.S.S. Delegații ale aproape tuturor țărilor, precum și oaspeții care au luat parte la ședință și-au manifestat prin aplauze furtunoase atitudinea față de proiectul de rezoluție prezentat de către Uniunea Sovietică.

Cuvîntarea lui A. I. Vîșinski și proiectul de rezoluție sovietic au produs o impresie deosebit de puternică asupra unor delegați ai țărilor occidentale. O mărturie a acestui fapt este aceea că, după ședința adunării, reprezentantul american, Lodge, și reprezentantul englez, Lloyd, s-au grăbit să facă declarații presei cu intenția vădită de a micșora această impresie. Fiind nevoiți să recunoască că proiectul rezoluției sovietice conține noi propuneri importante, reprezentanții american și englez au afirmat că unele puncte din rezoluția sovietică nu ar fi „cu desăvîrșire limpezi". Delegatul Angliei, Lloyd, a declarat că în urma prezentării proiectului de rezoluție sovietic el este nevoit să-și amîne cuvîntarea din ziua de 1 octombrie pentru ziua de 4 octombrie.

Dificultăți la conferința de la Londra

LONDRA 2 (Agerpres). — Contrar celor anunțate, conferința de la Londra care discută problema reînarmării Germaniei occidentale, ale cărei lucrări urmau să se încheie sîmbătă, nu s-a terminat. Referindu-se la cauzele care au determinat prelungirea lucrărilor, agenția France Presse relata că un purtător de cuvînt britanic a anunțat că „în cursul zilei de vineri au intervenit mari dificultăți cu prilejul discutării problemei controlului armamentelor".

Subliniind deosebirile existente în problema controlului armamentelor, agențiile de presă arată că planul francez prevede extinderea controlului asupra tuturor tipurilor de armament inclusiv asupra livrărilor de armament american, în timp ce proiectul Spaak, sprijinit de ceilalți participanți la conferință, prevede un control mult mai redus. Secretarul Departamentului de stat american, Dulles, a declarat că Statele Unite nu vor admite niciodată extinderea controlului asupra livrărilor de armament american.

Ziarele franceze subliniază în unanimitate „ivirea unor serioase dificultăți de ultimă oră".

Subliniind „dificultățile de ultimă oră care s-au ivit la conferința celor nouă", ziarul „Franc Tireur" arată că „primul ministru francez nu-și poate permite să se întoarcă în Franța cu promisiuni vagi asupra controlului și producției de armament a statelor participante la un viitor organism european, căci toate rezultatele conferinței de la Londra ar fi respinse de Adunarea Națională franceză".

Ziarul englez „Times" explică atitudinea primului ministru francez prin faptul că el trebuie să țină seama de opinia publică care își exercită influența asupra Adunării Naționale franceze. În încheiere, „Times" constată că „semnele ajungerii la un compromis sînt departe de a fi favorabile".

În speranța că va urni conferința de la punctul mort la care a ajuns, ministrul de externe belgian Spaak a elaborat un nou proiect în problema armamentelor pe care l-a prezentat spre examinare în ședințele de sîmbătă ale conferinței.

În ciuda diverselor afirmații lansate din surse americane că s-ar fi ivit posibilitatea unui acord, informațiile oficiale anunță că anumite probleme dezbătute la conferința de la Londra — printre care și cea a controlului armamentelor — vor fi remise spre examinare comisiilor de experți.

Sîmbătă după amiază Mendès-France a părăsit conferința în toiul dezbaterilor anunțînd că este bolnav.

Lucrările conferinței continuă duminică.

Conferința partidului laburist englez

SCARBOROUGH 2 (Agerpres). — TASS transmite:

La 1 octombrie, în cadrul ședinței de închidere a celei de a 53-a conferințe anuale a partidului laburist, discuția s-a purtat în jurul unei probleme care prezintă în primul rînd o importanță politică internă. În cursul discuțiilor a ieșit la iveală nemulțumirea membrilor de rînd ai mișcării laburiste față de politica conducerii partidului. Acest lucru s-a văzut mai ales cu prilejul discutării rezoluției în problema costului vieții, prezentată în numele a trei organizații locale ale partidului laburist. Rezoluția cerea ca viitorul guvern laburist să reducă costul vieții, introducînd un control asupra profiturilor și să reducă de asemenea cheltuielile pentru înarmare. Rezoluția cerea luarea de măsuri imediate în vederea revizuirii sistemului existent de stabilire a indicelui costului vieții, care nu oglindește creșterea prețurilor la mărfurile și serviciile de care depinde mai ales bunăstarea muncitorilor. Comitetul Executiv s-a pronunțat împotriva acestei rezoluții. Procedîndu-se la vot, ea a fost respinsă (rezoluția a întrunit 2.132.000 voturi, contra 3.758.000).

După aceea au fost prezentate 17 rezoluții și amendamente care reflectă năzuința fierbinte a poporului englez spre pace.

Aceste rezoluții au fost trimise spre examinare Comitetului Executiv.

Conferința și-a încheiat lucrările, fără a lua în discuție o mare parte a chestiunilor care au figurat pe ordinea de zi.

La conferință s-a anunțat că în ședința noului Comitet Executiv, care a avut loc săptămîna aceasta, Edith Summerskill a fost aleasă președinta Comitetului Executiv, iar vicepreședinte — Percy Knight, reprezentantul sindicatului național al marinarilor.

Cuvîntarea lui Bevan

LONDRA 2 (Agerpres). — La 29 septembrie a avut loc la Scarborough un miting la care au participat aproximativ 2.000 de persoane. La miting a luat cuvîntul A. Bevan, lider al partidului laburist.

„Partidul nostru laburist, a spus Bevan în aplauzele asistenței, trebuie să hotărască precis asupra drumului pe care vrea să-l urmeze. Dacă el nu dorește decît să semene cît mai mult cu partidul conservator, atunci eu nu vreau să mai fiu membru al acestui partid".

Bevan a condamnat grupul liderilor sindicali reacționari care influențează partidul laburist dispunînd de un bloc de voturi cu ajutorul căruia se adoptă în mod nedemocratic hotărîri de importanță vitală.

Bevan a criticat hotărîrile adoptate săptămîna aceasta la conferința partidului laburist cu privire la problemele de politică externă.

Bevan s-a referit la rezoluția extraordinară a Comitetului Executiv cu privire la problema remilitarizării Germaniei, rezoluție care a fost adoptată cu o majoritate infimă de voturi. El a declarat: „Am curajul să spun că majoritatea voturilor date pentru programul de înarmare a Germaniei a fost atît de neînsemnată încît, ținînd seama de caracterul statutului nostru, se poate afirma cu temei că majoritatea covîrșitoare a partidului nostru este împotriva rezoluției".

„Declarăm Americii, a spus în continuare Bevan, că poporul englez nu va sprijini permanentele disensiuni ideologice cu lumea comunistă. Noi nu vom lua nici o măsură care ar putea agrava încordarea".

În încheiere Bevan a cerut mișcării laburiste „să nu facă nici un pas ireparabil" care ar îngreuna posibilitatea asigurării păcii în întreaga lume.

Acord între guvernele U. R. S. S. și R. D. Germane cu privire la plăți necomerciale

MOSCOVA 2 (Agerpres). — La 30 septembrie a.c. a fost semnat la Moscova un acord între guvernul U.R.S.S. și guvernul Republicii Democrate Germane cu privire la plăți necomerciale.

În numele guvernului U.R.S.S. acordul a fost semnat de I. D. Zlobin, locțiitor al ministrului de Finanțe al U.R.S.S.

In numele guvernului Republicii Democrate Germane, acordul a fost semnat de M. Schmidt, locțiitor al ministrului de Finanțe al R. D. Germane.

—o—

Semnarea unui acord cu privire la livrări reciproce de mărfuri în compensație de către organizațiile sovietice și iugoslave de comerț exterior

MOSCOVA 2 (Agerpres). — TASS

În urma tratativelor dintre reprezentanții organizațiilor sovietice pentru comerțul exterior și ai Camerei pentru comerțul exterior a Republicii Populare Federative Iugoslavia, la 1 octombrie a.c. a fost semnat la Belgrad un acord cu privire la livrări reciproce de mărfuri în compensație de către organizațiile pentru comerțul exterior sovietice și iugoslave.

Potrivit acestui acord, U.R.S.S. va livra Iugoslaviei țiței, bumbac, minereu de mangan, antracit, hîrtie de ziar, iar Iugoslavia va livra U.R.S.S. — carne, fuior de cînepă, tutun, sodă caustică, sodă calcinată, alcool etilic, carbură de calciu.

Cea mai mare parte a mărfurilor va fi livrată de cele două părți pînă la sfîrșitul anului curent.

—o—

Vizita delegației parlamentare engleze în U. R. S. S.

MOSCOVA 2 (Agerpres). — TASS

La 1 octombrie, N. I. Bobrovnikov, vicepreședinte al Comitetului Executiv al Sovietului orășenesc de deputați ai oamenilor muncii din Moscova, a primit delegația parlamentară engleză condusă de lordul Coleraine.

N. I. Bobrovnikov a întîmpinat pe oaspeți cu un salut de bun sosit în Uniunea Sovietică, declarînd că li se va oferi deplina posibilitate de a cunoaște viața din capitala sovietică. Lordul Coleraine a mulțumit pentru cuvintele de salut.

În cadrul convorbirii, N. I. Bobrovnikov a răspuns la numeroase întrebări ale oaspeților englezi, cu privire la activitatea Sovietului din Moscova, la dezvoltarea serviciilor comunale, la construcția de locuințe, dezvoltarea comerțului precum și la sistemul de a alege deputații și la activitatea acestora.

În aceeași zi, delegația a asistat la sesiunea Sovietului orășenesc de deputați ai oamenilor muncii din Moscova.

MOSCOVA 2 (Agerpres). — TASS

În seara zilei de 30 septembrie, membrii delegației parlamentare engleze au asistat la prezentarea operei „Decembriștii" de Iuri Șaporin, pe scena Teatrului Mare al U.R.S.S. La spectacol au fost de față de asemenea W. Hayter, ambasadorul extraordinar al Marii Britanii în U.R.S.S., cu soția.

La 1 octombrie, membrii Parlamentului englez au vizitat Galeria Tretiakov. Atenția oaspeților a fost atrasă de marea afluență de vizitatori la Galerie. Oaspeții englezi și-au exprimat dorința de a mai vedea odată tezaurul artei ruseți.

În seara zilei de 1 octombrie, membrii delegației au asistat la prezentarea baletului „Fîntîna din Bakcisarai" de B. Asafiev, la Teatrul Mare al U.R.S.S.

—o—

Ziarul „Vjesnik" despre politica externă a S. U. A.

BELGRAD 2 (Agerpres). — TASS

Caracterizînd politica externă dusă de S.U.A. în America, Asia și Europa, ziarul croat „Vjesnik" scrie că S.U.A. nu admit pătrunderea cuiva din afară în emisfera occidentală pentru a nu pierde rolul conducător pe care îl au în prezent acolo...

Toată lumea s-a putut convinge, pe baza celor întîmplate recent în Guatemala și Brazilia, care este rolul concret pe care îl au acolo S.U.A.

Actuala politică a S.U.A. în Asia, se spune în continuare în articol, urmărește să unească Coreea de sud, Formoza, Siamul etc. și să mențină acolo pozițiile coloniale ale aliaților lor europeni, în scopul pătrunderii pe continentul asiatic, sau mai precis, în inima acestui continent — în China. Pactul de la Manilla — variantă asiatică a politicii pan-americanismului în emisfera occidentală — are același caracter ideologico-politic... și reprezintă o încercare de a salva pozițiile S.U.A. în Asia, care sînt pierdute pentru totdeauna.

SPECTACOLELE DE AZI

TEATRE: Teatrul de Stat de Operetă: Casa cu trei fete (ora 10,30). N-a fost nuntă mai frumoasă (ora 19,30); Național „I. L. Caragiale" (Comedia): O scrisoare pierdută (ora 10). Mielul turbat (ora 15). Pentru fericirea poporului (ora 19,30); Național „I. L. Caragiale" (Studio): Gaițele (ora 10). Liceenii (ora 15). Nunta lui Krecinski (ora 19,30); Armatei (Bd-ul Gral Magheru): Avarul (ora 10). Mașenka (ora 19,30); Armatei (Calea 13 Septembrie): Pîrjolul; Studioul Actorului de Film „C. Nottara": Mincinosul; Muncitoresc C.F.R. (Giulești): Titanic vals (ora 10). Viața începe din nou (ora 19,30); Ansamblul de Estradă al R.P.R.: Concert de muzică ușoară (ora 16) Să cînte muzica (ora 20) — ambele spectacole au loc în sala teatrului din Calea Victoriei — Spectacol de estradă (la teatrul de vară „N. Bălcescu"), Concert de muzică ușoară (la teatrul de vară „23 August").

CINEMATOGRAFE: Patria: Recolta îmbelșugată; Republica, I. C. Frimu: Asaltul fortului din munți; București, Înfrățirea între popoare: Intr-un port îndepărtat; Alex. Popov: Fetele din piața Spaniei; Maxim Gorki: Complexul sportiv G.M.A., Vulpea păcălită, Vineri 13, Prietenul meu Pierre; Lumina, Gh. Doja: Preludiul gloriei; 8 Martie: Inima noastră; Unirea: Marile speranțe; Victoria: O noapte la Veneția; Cultural: Aventură la Marienstadt; Constantin David: Pulbere arginție; Alex. Sahia: Călătorie îndepărtată; Flacăra: Concert internațional, Întrecerile sportive prietenești; T. Vladimirescu: Fata cu părul cărunt; Munca: Sevastopol km. 4; Arta: Echipa de pe strada noastră; M. Eminescu: Căsătorie ciudată; Miorița: Suflete zbuciumate; Moșilor: Poemul dragostei; 23 August: Aleko; Donca Simo: Tînăra gardă (ambele serii); Ilie Pintilie: In vîrtejul dansului; 8 Mai: Fanfan la Tulipe; Volga: Primăvara; Vasile Roaită, Popular, 1 Mai: Un caz în taiga; Libertății: Locotenentul lui Rákoczi; N. Bălcescu: Poarta nr. 6; Olga Bancic: Balada Siberiei.

Concert simfonic

Azi, 3 octombrie, la ora 21,15, postul de radio emite pe 202 metri lungime de undă un concert Rachmaninov. Programul cuprinde: Piesa simfonică „Norul", Concertul nr. 2 în do minor pentru pian și orchestră, Poemul simfonic „Kneazul Rostislav" și Simfonia a III a.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10, 7.60.20, 7.60.40, 7.61.00, 7.61.40. — Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"